

Číslo oznamu	Obsah	Strana
	I Informácie	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2006/C 10/01	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. novembra 2005 vo veci C-293/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Royal Court of Jersey): Jersey Produce Marketing Organisation Ltd proti States of Jersey a i. (Právna úprava týkajúca sa vývozu zemiakov z Jersey do Spojeného kráľovstva — Akt o podmienkach prístúpenia z roku 1972 — Protokol č. 3 o Normandských ostrovoch a ostrove Man — Nariadenie č. 706/73 — Články 23 ES, 25 ES a 29 ES — Poplatky s rovnakým účinkom ako clá — Opatrenia s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia)	1
2006/C 10/02	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. novembra 2005 vo veci C-307/03: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev (EPUZF — Zúčtovanie výkazov — Rozhodnutie 2003/364/ES — Poľnohospodárske plodiny — Kontroly na mieste — Vrátenie pomoci poskytnutej na neuplatniteľné plochy — Falošné prehlásenia)	2
2006/C 10/03	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. novembra 2005 vo veci C-432/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 28 ES a 30 ES — Smernica 89/106/EHS — Rozhodnutie č. 3052/95/ES — Vnútroštátne homologizačné konanie — Neprihliadnutie na homologizačné certifikáty vydané v iných členských štátoch — Stavebné výrobky)	2
2006/C 10/04	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. novembra 2005 vo veci C-443/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden): Götz Leffler proti Berlin Chemie AG (Súdna spolupráca v občianskych veciach — Doručovanie súdnych a mimosúdnych písomností — Absencia prekladu písomnosti — Následky)	2
2006/C 10/05	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. novembra 2005 vo veci C-29/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 8, článok 11 ods. 1 a článok 15 ods. 2 smernice 92/50/EHS — Postup verejného obstarávania služieb — Zmluva o zneškodňovaní odpadu — Nevyhlásenie verejného obstarávania)	3
2006/C 10/06	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. novembra 2005 vo veci C-197/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Dane, ktoré ovplyvňujú spotrebu výrobkov z tabaku — Rozdielne zdanenie cigariet a tabakových roliek „West Single Packs“)	3

2006/C 10/07	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. novembra 2005 vo veci C-316/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný College van Beroep voor het bedrijfsleven): Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Povolenie uviesť na trh prípravky na ochranu rastlín a biocídne výrobky — Smernica 91/414/EHS — Článok 8 — Smernica 98/8/ES — Článok 16 — Právomoc členských štátov počas prechodného obdobia) 4	4
2006/C 10/08	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 10. novembra 2005 vo veci C- 385/04: Komisia Európskych spoločností proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/16/ES — Transeurópske siete — Interoperabilita transeurópskej konvenčnej železničnej sústavy — Neprebratie smernice v stanovenej lehote) 4	4
2006/C 10/09	Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 15. septembra 2005 vo veci C-112/04 P: Marlines SA proti Komisii Európskych spoločností (Odvolanie — Článok 85 ods. 1 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 81 ods. 1 ES) — Hospodárska súťaž — Dohody, rozhodnutia združení podnikateľov a zosúladené postupy — Dohody medzi podnikateľmi — Dôkaz o účasti podnikateľa na schôdzkach podnikateľov sledujúcich antikonkurenčný cieľ) 5	5
2006/C 10/10	Uznesenie Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 6. októbra 2005 vo veci C-328/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Fővárosi Bíróság): trestné konanie proti Attilovi Vajnai (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Výklad zásady nediskriminácie — Vnútroštátne ustanovenie, ktoré pod hrozbou sankcie zakazuje používanie znaku zobrazujúceho päťcípú červenú hviezdu pred veľkou verejnosťou — Nedostatok právomoci Súdneho dvora) 5	5
2006/C 10/11	Uznesenie Súdneho dvora (piata komora) zo 16. septembra 2005 vo veci C-342/04 P: Jürgen Schmoldt a i. proti Komisii Európskych spoločností (Odvolanie — Stavebné výrobky — Harmonizované normy a technické predpisy — Normy tepelnej izolácie) 5	5
2006/C 10/12	Uznesenie Súdneho dvora (tretia komora) z 13. októbra 2005 vo veci C-2/05 SA: Names BV proti Komisii Európskych spoločností (Návrh na povolenie exekúcie príkazaním pohľadávky proti Komisii Európskych spoločností) 6	6
2006/C 10/13	Uznesenie Súdneho dvora (tretia komora) z 13. októbra 2005 vo veci C-3/05 SA: Štatistický úrad Kazašskej republiky proti Komisii Európskych spoločností (Návrh na povolenie exekúcie príkazaním pohľadávky proti Komisii Európskych spoločností) 6	6
2006/C 10/14	Uznesenie Súdneho dvora (tretia komora) z 13. októbra 2005 vo veci C-4/05 SA: Alt Ylmy – Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti proti Komisii Európskych spoločností (Návrh na povolenie exekúcie príkazaním pohľadávky proti Komisii Európskych spoločností) 7	7
2006/C 10/15	Uznesenie Súdneho dvora (piata komora) zo 6. októbra 2005 vo veci C-256/05 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Telekom-Control-Kommission): Telekom Austria AG, pôvodne Post & Telekom Austria AG (Prejudiciálne otázky — Právomoc Súdneho dvora — Podanie návrhu na Súdny dvor — Elektronické komunikácie — Siete a služby — Spoločný právny rámec — Trh pre tranzitné služby) 7	7
2006/C 10/16	Vec C-368/05 P: Odvolanie podané 5. októbra 2005: Polyelectrolyte Producers Group proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (druhá komora) z 22. júla 2005 vo veci T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group proti Rade Európskej únie a Komisii Európskych spoločností 7	7
2006/C 10/17	Vec C-371/05: Žaloba podaná 7. októbra 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike 8	8

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 10/18	Veci C-376/05 a C-377/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uzneseniami Bundesgerichtshof z 26. júla 2005, ktorý súvisí s konaniami: A. Brünsteiner GmbH proti Bayerische Motorenwerke AG (C-376/05) a Autohaus Hilgert GmbH proti Bayerische Motorenwerke AG (C-377/05)	8
2006/C 10/19	Vec C-380/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Consiglio di Stato z 19. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním: Centro Europa 7 Srl proti Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni a Direzione Generale Autorizzazioni a Concessioni Ministero delle Comunicazioni	9
2006/C 10/20	Vec C-381/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom cour d'appel de Bruxelles z 13. októbra 2005, ktorý súvisí s konaním: De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, skrátene CIVC, a Veuve Clicquot Ponsardin SA	10
2006/C 10/21	Vec C-383/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour de cassation de Belgique zo 7. októbra 2005, ktorý súvisí s konaním: Raffaele Talotta proti Belgickému štátu	11
2006/C 10/22	Vec C-386/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Oberster Gerichtshof z 28. septembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Color Drack GmbH proti Lexx International Vertriebs GmbH	11
2006/C 10/23	Vec C-389/05: Žaloba podaná 27. októbra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	12
2006/C 10/24	Vec C-391/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht Hamburg z 30. augusta 2005, ktorý súvisí s konaním: Jan de Nul N.V. proti Hauptzollamt Oldenburg	12
2006/C 10/25	Vec C-392/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Symvoulio tis Epikrateias z 30. júna 2005, ktorý súvisí s konaním: Georgios Alevizos proti Ypourgos Oikonomikon	13
2006/C 10/26	Vec C-393/05: Žaloba podaná 4. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike	13
2006/C 10/27	Vec C-395/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Tribunale di Viterbo z 25. októbra 2005, ktorý súvisí s trestným konaním: Antonello D'Antonio a i.	14
2006/C 10/28	Vec C-397/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Tribunale di Palermo z 19. októbra 2005, ktorý súvisí s trestným konaním: Maria Grazia Di Maggio a Salvatore Buccola	14
2006/C 10/29	Vec C-403/05: Žaloba podaná 17. novembra 2005: Európsky parlament proti Komisii Európskych spoločenstiev	14
2006/C 10/30	Vec C-404/05: Žaloba podaná 17. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko	15
2006/C 10/31	Vec C-409/05: Žaloba podaná 21. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	16
2006/C 10/32	Vec C-414/05: Žaloba podaná 23. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	16
2006/C 10/33	Vec C-416/05: Žaloba podaná 24. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu	17

2006/C 10/34	Vec C-417/05 P: Odvolanie podané 24. novembra 2005: Komisia Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-272/03, D. Fernández Gómez proti Komisii Európskych spoločenstiev	17
2006/C 10/35	Vec C-424/05 P: Odvolanie podané 29. novembra 2005: Komisia Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-72/04, S. Hosman-Chevalier proti Komisii Európskych spoločenstiev	18
SÚD PRVÉHO STUPŇA		
2006/C 10/36	Odvolacia komora	19
2006/C 10/37	Vec T-154/03: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. novembra 2005 – Biofarma/ÚHVT („Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Skoršie národné slovné ochranné známky ARTEX — Prihláška slovnnej ochrannej známky Spoločenstva ALREX — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)	19
2006/C 10/38	Vec T-275/03: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. novembra 2004 – Focus Magazin Verlag/ÚHVT („Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o námietkach — Prihláška slovnnej ochrannej známky Spoločenstva Hi-FOCuS — Skoršia národná ochranná známka FOCUS — Rozsah skúmania odvolacím senátom — Posúdenie skutočností predložených odvolaciemu senátu“)	19
2006/C 10/39	Vec T-145/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. novembra 2005 – Righini/Komisia („Úradníci — Dočasní zamestnanci — Zaradenie do platovej triedy a platového stupňa — Zaradenie do vyššej platovej triedy“)	20
2006/C 10/40	Vec T-28/02: Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 17. októbra 2005 – First Data a i./Komisia („Hospodárska súťaž — Článok 81 ES — Systém platobných kariet Visa — Pravidlo ‚žiadna akvizícia bez vydania‘ — Negatívny atest — Pravidlo zrušené počas konania — Právny záujem podať žalobu — Nepotrebnosť rozhodnúť“)	20
2006/C 10/41	Vec T-124/04: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 26. októbra 2005 – Ouariachi/Komisia („Žaloba o náhradu škody — Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Škoda spôsobená zamestnancom pri výkone svojej funkcie — Neexistencia príčinnej súvislosti“)	21
2006/C 10/42	Vec T-89/05: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. októbra 2005 – GAEC Salat/Komisia („Žaloba na nečinnosť — Sťažnosť, ktorá sa týka chráneného označenia pôvodu ‚Salers‘ — Nariadenie (ES) č. 828/2003 — Zaujatie stanoviska Komisiou — Zjavná neprípustnosť“)	21
2006/C 10/43	Vec T-374/05: Žaloba podaná 6. októbra 2005 – Schierhorst/Komisia	21
2006/C 10/44	Vec T-377/05: Žaloba podaná 5. októbra 2005 – Seegmuller/Komisia	22
2006/C 10/45	Vec T-378/05: Žaloba podaná 7. októbra 2005 – Marengo/Komisia	22
2006/C 10/46	Vec T-379/05: Žaloba podaná 14. októbra 2005 – Zuffa/ÚHVT	23
2006/C 10/47	Vec T-380/05: Žaloba podaná 10. októbra 2005 – Buendía Sierra/Komisia	24
2006/C 10/48	Vec T-381/05: Žaloba podaná 10. októbra 2005 – Di Bucci/Komisia	24
2006/C 10/49	Vec T-386/05: Žaloba podaná 10. októbra 2005 – Wilms/Komisia	25

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 10/50	Vec T-387/05: Žaloba podaná 13. októbra 2005 – Chatziioannidou/Komisia	25
2006/C 10/51	Vec T-388/05: Žaloba podaná 20. októbra 2005 – Grünheid/Komisia	26
2006/C 10/52	Vec T-389/05: Žaloba podaná 20. októbra 2005 – Ole Eistrup/Európsky parlament	26
2006/C 10/53	Vec T-393/05: Žaloba podaná 17. októbra 2005 – Pickering/Komisia	27
2006/C 10/54	Vec T-394/05: Žaloba podaná 17. októbra 2005 – Valero Jordana/Komisia	27
2006/C 10/55	Vec T-398/05: Žaloba podaná 7. novembra 2005 – Tesoka/Fondation européenne pour l'amélioration des conditions de vie et de travail	28
2006/C 10/56	Vec T-399/05: Žaloba podaná 21. októbra 2005 – Wils/Európsky parlament	28
2006/C 10/57	Vec T-403/05: Žaloba podaná 15. novembra 2005 – MyTravel/Komisia	29
2006/C 10/58	Vec T-406/05: Žaloba podaná 9. novembra 2005 – Cavallaro/Komisia	30
<hr/>		
	II <i>Úvodné akty</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Oznámenia</i>	
2006/C 10/59	Posledná publikácia Súdneho dvora v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i> Ú. v. EÚ C 330, 24.12.2005	31

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 8. novembra 2005

vo veci C-293/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Royal Court of Jersey): Jersey Produce Marketing Organisation Ltd proti States of Jersey a i. ⁽¹⁾

(Právna úprava týkajúca sa vývozu zemiakov z Jersey do Spojeného kráľovstva — Akt o podmienkach prístúpenia z roku 1972 — Protokol č. 3 o Normandských ostrovoch a ostrove Man — Nariadenie č. 706/73 — Články 23 ES, 25 ES a 29 ES — Poplatky s rovnakým účinkom ako clá — Opatrenia s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia)

(2006/C 10/01)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-293/02, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Royal Court of Jersey (Normandské ostrovy) z 5. augusta 2002 a doručený Súdnemu dvoru 13. augusta 2002, ktorý súvisí s konaním: Jersey Produce Marketing Organisation Ltd proti States of Jersey, Jersey Potato Export Marketing Board, za prítomnosti: Top Produce Ltd, Fairview Farm Ltd, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr C. W. A. Timmermans, A. Rosas, J. Malenovský, sudcovia J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric (spravodajkyňa), S. von Bahr, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Klučka a U. Löhmus, generálny advokát: P. Léger, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 8. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Ustanovenia článku 29 ES v spojení s článkom 1 protokolu č. 3 o Normandských ostrovoch a ostrove Man, ktorý je prílohou aktu o podmienkach prístúpenia Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a o zmenách zmlúv,

treba vykladať tak, že bránia právnej úprave, akou je tá vo veci samej, ktorá:

— na jednej strane zakazuje, pod hrozbou sankcií, výrobcom z Jersey ponúkať na vývoz alebo vyvážať svoje zemiaky do miesta určenia na trhu v Spojenom kráľovstve, ak nie sú zaregistrovaní v organizácii, akou je Jersey Potato Export Marketing Board, a ak neuzavreli s touto organizáciou dohodu o uvádzaní na trh, v ktorej sa určia najmä plochy, ktoré možno vysadiť so zreteľom na vývoz úrody, a uvedú údaje o povolených nákupoch úrody, a

— na druhej strane zakazuje, rovnako pod hrozbou sankcií, všetkým obchodným organizáciám také vývozy uskutočniť, ak s touto organizáciou neuzavreli dohodu o správe, v ktorej uvedú najmä údaje o predajcoch, od ktorých sú tieto oprávnené nakupovať.

2) Ustanovenia článkov 23 ES a 25 ES v spojení s článkom 1 protokolu č. 3 treba vykladať tak, že bránia právnej úprave, akou je tá vo veci samej, ktorá priznáva organizácii, akou je Jersey Potato Export Marketing Board, právomoc ukladať výrobcem zemiakov z Jersey príspevok, ktorého výška sa určí vzhľadom na množstvo zemiakov vypestovaných dotknutými osobami a vyvezených do Spojeného kráľovstva.

3) Právo Spoločenstva bráni príspevku vyberanému za rovnakých podmienok, ale ktorého výška sa určí vzhľadom na poľnohospodársku plochu vyhradenú dotknutou osobou na pestovanie zemiakov, v tom rozsahu, v akom výsledné príjmy slúžia na financovanie aktivít vykonávaných uvedenou organizáciou v rozpore s článkom 29 ES.

(¹) Ú. v. ES C 247, 12.10.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA**(prvá komora)****z 10. novembra 2005****vo veci C-307/03: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾****(EPUZF — Zúčtovanie výkazov — Rozhodnutie 2003/364/ES — Poľnohospodárske plodiny — Kontroly na mieste — Vrátanie pomoci poskytnutej na neuplatniteľné plochy — Falošné prehlásenia)**

(2006/C 10/02)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-307/03, ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 18. júla 2003, Talianska republika (splnomocnení zástupcovia: I. M. Braguglia a M. Fiorilli) proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: C. Cattabriga a L. Visaggio), Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász a M. Ilešič, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil 10. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamietá.
2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 226, 20.9.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA**(prvá komora)****z 10. novembra 2005****vo veci C-432/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike ⁽¹⁾****(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 28 ES a 30 ES — Smernica 89/106/EHS — Rozhodnutie č. 3052/95/ES — Vnútroštátne homologizačné konanie — Neprihliadnutie na homologizačné certifikáty vydané v iných členských štátoch — Stavebné výrobky)**

(2006/C 10/03)

(Jazyk konania: portugálčina)

Vo veci C-432/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: A. Caeiros) proti Portugalskej republike (splnomocnený zástupca: L. Fernandes, za právnej pomoci N. Ruiz, advogado), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie

povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 10. októbra 2003, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts (spravodajca) a E. Juhász, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 10. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Neprihliadaním na homologizačné certifikáty vydané inými členskými štátmi v konaní o homologizácii polyetylénových rúr dovezených z týchto iných členských štátov podľa článku 17 všeobecného nariadenia o mestskej výstavbe prijatého zákonným dekrétom č. 38/382 zo 7. augusta 1951 a neinformovaním Komisie Európskych spoločenstiev o takomto opatrení si Portugalská republika nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 28 ES a 30 ES, ako aj článkov 1 a 4 ods. 2 rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 3052/95/ES z 13. decembra 1995, ktorým sa zriaďuje postup na výmenu informácií o vnútroštátnych opatreniach, ktoré sa odchyľujú od princípu voľného pohybu tovaru v rámci spoločenstva.

2. Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 304, 13.12.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA**(veľká komora)****z 8. novembra 2005****vo veci C-443/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden): Götz Leffler proti Berlin Chemie AG ⁽¹⁾****(Súdna spolupráca v občianskych veciach — Doručovanie súdnych a mimosúdnych písomností — Absencia prekladu písomností — Následky)**

(2006/C 10/04)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-443/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) zo 17. októbra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 20. októbra 2003, ktorý súvisí s konaním: Götz Leffler proti Berlin Chemie AG, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (spravodajca) a J. Malenovský, sudcovia S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet a M. Ilešič, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 8. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Článok 8 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 z 29. mája 2000 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch musí byť vykladaný v tom zmysle, že pokiaľ adresát písomnosti túto písomnosť odmietol z dôvodu, že nie je vyhotovená v úradnom jazyku prijímajúceho členského štátu alebo v jazyku odosielaťujúceho členského štátu, ktorému tento adresát rozumie, odosielaťel má možnosť napraviť to zaslaním vyžadovaného prekladu.
2. Článok 8 nariadenia č. 1348/2000 je nutné vykladať v tom zmysle, že pokiaľ adresát písomnosti túto písomnosť odmietol z dôvodu, že nie je vyhotovená v úradnom jazyku prijímajúceho členského štátu alebo v jazyku odosielaťujúceho členského štátu, ktorému tento adresát rozumie, je možné napraviť túto situáciu zaslaním prekladu písomnosti v súlade s podmienkami ustanovenými nariadením č. 1348/2000 a v čo najkratšej lehote.

Na vyriešenie problémov spojených so spôsobom, akým je potrebné napraviť absenciu prekladu, ktoré nie sú upravené nariadením č. 1348/2000, ako ho vykladá Súdny dvor, prináleží sudcovi vnútroštátneho súdu, aby použil svoje vnútroštátne procesné právo, pričom musí dbať na zaistenie plnej účinnosti uvedeného nariadenia v súlade s jeho účelom.

(¹) Ú. v. EÚ C 304, 13.12.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 10. novembra 2005

vo veci C-29/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 8, článok 11 ods. 1 a článok 15 ods. 2 smernice 92/50/EHS — Postup verejného obstarávania služieb — Zmluva o zneškodňovaní odpadu — Nevyhlásenie verejného obstarávania)

(2006/C 10/05)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-29/04, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: K. Wiedner) proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: M. Fruhmann), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 28. januára 2004, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann (spravodajca), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts a M. Ilešič, generálny

advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil 10. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Keďže bola zmluva o zneškodňovaní odpadu mesta Mödling uzavretá bez dodržania pravidiel postupu a oznamovania podľa článku 8 a článku 11 ods. 1 v spojení s článkom 15 ods. 2 smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb, nespĺnila si Rakúska republika povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 71, 20.3.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 10. novembra 2005

vo veci C-197/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Dane, ktoré ovplyvňujú spotrebu výrobkov z tabaku — Rozdielne zdanenie cigariet a tabakových roliek „West Single Packs“)

(2006/C 10/06)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-197/04, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: K. Gross) proti Spolkovej republike Nemecko (splnomocnení zástupcovia: C.-D. Quassowski, A. Tiemann a U. Forsthoff), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 30. apríla 2004, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts, E. Juhász, M. Ilešič a E. Levits (spravodajca), generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 10. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Spolková republika Nemecko si tým, že na tabakové rolky predávané pod názvom „West Single Packs“ uplatnila daňovú sadzbu pre jemne rezaný tabak určený na vlastnoručne súllané cigarety, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 4 ods. 1 písm. b) smernice Rady 95/59/ES z 27. novembra 1995 o iných daniach ako daň z obratu, ktoré ovplyvňujú spotrebu výrobkov z tabaku, a článku 2 prvého odseku smernice Rady 92/79/EHS z 19. októbra 1992 o zblížovaní daní na cigarety.

2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 168, 26.6.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 10. novembra 2005

vo veci C-316/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný College van Beroep voor het bedrijfsleven): Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (¹)

(Povolenie uviesť na trh prípravky na ochranu rastlín a biocídne výrobky — Smernica 91/414/EHS — Článok 8 — Smernica 98/8/ES — Článok 16 — Právomoc členských štátov počas prechodného obdobia)

(2006/C 10/07)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-316/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) z 22. júla 2004 a doručený Súdnemu dvoru 26. júla 2004, ktorý súvisí s konaním: Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, za účasti: 3M Nederland BV a i., Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk, R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka (spravodajca), generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 10. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Článok 16 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/8/ES zo 16. februára 1998 o uvádzaní biocídnych výrobkov na trh treba vykladať v tom zmysle, že nepredstavuje povinnosť „standstill“. Články 10 druhý odsek ES a 249 tretí odsek ES, ako aj smernica 98/8 však nariaďujú, aby sa počas prechodného obdobia uvedeného v článku 16 ods. 1 tejto smernice členské štáty zdržali prijatia takých ustanovení, ktoré by vážne ohrozovali cieľ stanovený touto smernicou.

2. Článok 8 ods. 2 smernice Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh treba vykladať v tom zmysle, že ak členský štát povolí na svojom území uvedenie

na trh prípravky na ochranu rastlín, ktoré obsahujú aktívne látky neuvedené v prílohe I smernice, ktoré už boli na trhu dva roky odo dňa oznámenia tejto smernice, nie je povinný dodržiavať ustanovenia článku 4 alebo článku 8 ods. 3 tejto smernice.

3. Článok 16 ods. 1 smernice 98/8 má ten istý význam ako článok 8 ods. 2 smernice 91/414.

4. Je úlohou vnútroštátneho súdu posúdiť, či posudzovanie uvedené v článku 25d ods. 2 zákona o pesticídoch (Bestrijdingsmiddelenwet) z roku 1962 spĺňa všetky charakteristiky skúmania v zmysle článku 8 ods. 3 smernice 91/414.

5. Článok 8 ods. 3 smernice 91/414 treba vykladať v tom zmysle, že obsahuje len ustanovenia o poskytovaní údajov pred skúmaním.

6. Na prvú otázku nie je potrebné odpovedať.

(¹) Ú. v. EÚ C 239, 25.9.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 10. novembra 2005

vo veci C- 385/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/16/ES — Transeurópske siete — Interoperabilita transeurópskej konvenčnej železničnej sústavy — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)

(2006/C 10/08)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-385/04, ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 7. septembra 2004, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: W. Wils) proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (splnomocnená zástupkyňa: C. White), Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Schiemann, sudcovia K. Lenaerts a E. Levits (spravodajca), generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil 10. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že neprebralo v stanovenej lehote všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/16/ES z 19. marca 2001 o interoperabilite transeurópskej konvenčnej železničnej sústavy nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

2. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004.

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 15. septembra 2005

vo veci C-112/04 P: **Marlines SA proti Komisii Európskych spoločenstiev** (¹)

(Odvolanie — Článok 85 ods. 1 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 81 ods. 1 ES) — Hospodárska súťaž — Dohody, rozhodnutia združení podnikateľov a zosúladené postupy — Dohody medzi podnikateľmi — Dôkaz o účasti podnikateľa na schôdzkach podnikateľov sledujúcich antikonkurenčný cieľ)

(2006/C 10/09)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-112/04 P, ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, ktoré podal 3. marca 2004 Marlines SA, (v zastúpení: D. Papatheofanous a A. Anagnostou), ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: R. Lyal a T. Christoforou), Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet, sudcovia A. La Pergola a J.-P. Puissochet (spravodajca), generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vydal 15. septembra 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Odvolanie sa zamieta z dôvodu, že je sčasti zjavne nedôvodné a sčasti zjavne neprípustné.

2. Marlines SA je povinná nahradiť trovy odvolacieho konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

zo 6. októbra 2005

vo veci C-328/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Fővárosi Bíróság): **restné konanie proti Attilovi Vajnai** (¹)

**(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Výklad zásady nediskriminácie — Vnútroštátne ustanovenie, ktoré pod hrozbou sankcie zakazuje používanie znaku zobrazujúceho päťcípú červenú hviezdu pred veľkou verejnosťou — Nedo-
statok právomoci Súdneho dvora)**

(2006/C 10/10)

(Jazyk konania: maďarčina)

Vo veci C-328/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Fővárosi Bíróság (Maďarsko) z 24. júna 2004 a doručený Súdnu dvoru 28. júla 2004, ktorý súvisí s trestným konaním proti Attilovi Vajnai, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia K. Schiemann (spravodajca) a E. Juhász, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vydal 6. októbra 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

Súdny dvor Európskych spoločenstiev zjavne nemá právomoc na zodpovedanie otázky, ktorú položil Fővárosi Bíróság svojim rozhodnutím z 24. júna 2004.

(¹) Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004.

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

zo 16. septembra 2005

vo veci C-342/04 P: **Jürgen Schmoldt a i. proti Komisii Európskych spoločenstiev** (¹)

(Odvolanie — Stavebné výrobky — Harmonizované normy a technické predpisy — Normy tepelnej izolácie)

(2006/C 10/11)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-342/04 P, ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, ktoré podali 10. augusta

2004 Jürgen Schmoldt, bydliskom v Dallgow-Döberitz (Nemecko), Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV, so sídlom v Berlíne (Nemecko), Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG, so sídlom v Brémach (Nemecko) (v zastúpení: H.-P. Schneider, advokátka), ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: B. Schima, za právnej pomoci A. Böhlke, advokát), Súdny dvor (piata komora), v zložení: predsedníčka piatej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia J. Makarczyk (spravodajca) a P. Kūris, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vydal 16. septembra 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. *Odvolanie sa zamieta.*

2. *Pán Schmoldt, Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV a Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG sú povinní nahradiť trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004.

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 13. októbra 2005

vo veci C-2/05 SA: Names BV proti Komisii Európskych spoločností (¹)

(Návrh na povolenie exekúcie príkazom pohľadávky proti Komisii Európskych spoločností)

(2006/C 10/12)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-2/05 SA, ktorej predmetom je návrh na povolenie exekúcie príkazom pohľadávky proti Komisii Európskych spoločností, podaný 28. januára 2005, Names BV, so sídlom v Hazerswoude-Rijndijk (Holandsko) (advokát: R. Nathan,) proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: J.-F. Pasquier a E. Manhaeve), Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), A. La Pergola, J.-P. Puissochet a A. Ó Caoimh, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník:

R. Grass, vydal 13. októbra 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. *Konanie sa zastavuje.*

2. *Každý účastník konania znáša vlastné trovy.*

(¹) Ú. v. EÚ C 82, 2.4.2005.

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 13. októbra 2005

vo veci C-3/05 SA: Štatistický úrad Kazachskej republiky proti Komisii Európskych spoločností (¹)

(Návrh na povolenie exekúcie príkazom pohľadávky proti Komisii Európskych spoločností)

(2006/C 10/13)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-3/05 SA, ktorej predmetom je návrh na povolenie exekúcie príkazom pohľadávky proti Komisii Európskych spoločností, podaný 28. januára 2005, Štatistický úrad Kazachskej republiky, so sídlom v Almaty (Kazachstan) (advokát: R. Nathan,) proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: J.-F. Pasquier a E. Manhaeve), Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), A. La Pergola, J.-P. Puissochet a A. Ó Caoimh, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vydal 13. októbra 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. *Konanie sa zastavuje.*

2. *Každý účastník konania znáša vlastné trovy.*

(¹) Ú. v. EÚ C 82, 2.4.2005.

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 13. októbra 2005

vo veci C-4/05 SA: Alt Ylmy – Ömümcilik Paydarlar
Jemgyyeti proti Komisii Európskych spoločností⁽¹⁾

(Návrh na povolenie exekúcie príkazom pohľadávky proti
Komisii Európskych spoločností)

(2006/C 10/14)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-4/05 SA, ktorej predmetom je návrh na povolenie exekúcie príkazom pohľadávky proti Komisii Európskych spoločností, podaný 9. marca 2005, Alt Ylmy – Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti, so sídlom v Ašhabade (Turkménsko) (advokát: R. Nathan,) proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: J.-F. Pasquier a E. Manhaeve), Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), A. La Pergola, J.-P. Puissochet a A. Ó Caoimh, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vydal 13. októbra 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Konanie sa zastavuje.

2. Každý účastník konania znáša vlastné trovy.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2005.

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

zo 6. októbra 2005

vo veci C-256/05 (návrh na začatie prejudiciálneho
konania podaný Telekom-Control-Kommission): Telekom
Austria AG, pôvodne Post & Telekom Austria AG⁽¹⁾

(Prejudiciálne otázky — Právomoc Súdneho dvora — Podanie
návrhu na Súdny dvor — Elektronické komunikácie — Sieť
a služby — Spoločný právny rámec — Trh pre tranzitné
služby)

(2006/C 10/15)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-256/05, ktorej predmetom je návrh na začatie pre-
judiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím

Telekom-Control-Kommission (Rakúsko) z 13. júna 2005 a doručený Súdnemu dvoru 17. júna 2005, ktorý súvisí s konaním Telekom Austria AG, pôvodne Post & Telekom Austria AG, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predsedníčka piatej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia P. Kūris (spravodajca) a G. Arestis, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vydal 6. októbra 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

Súdny dvor Európskych Spoločností zjavne nemá právomoc odpo-
vedať na otázku, ktorú položila Telekom-Control-Kommission
vo svojom rozhodnutí z 13. júna 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 205, 20.8.2005.

**Odvolytie podané 5. októbra 2005: Polyelectrolyte Pro-
ducers Group proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európs-
kych spoločností (druhá komora) z 22. júla 2005 vo veci
T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group proti Rade
Európskej únie a Komisii Európskych spoločností**

(Vec C-368/05 P)

(2006/C 10/16)

(Jazyk konania: angličtina)

Polyelectrolyte Producers Group, so sídlom v Bruseli (Belgicko), podal 5. októbra 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločností proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (druhá komora) z 22. júla 2005 vo veci T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group proti Rade Európskej únie a Komisii Európskych spoločností. Odvolateľa zastupuje Koen Van Maldegem a Claudio Mereu, advokáti.

Odvolytie navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhlásil, že toto odvolanie je prípustné a dôvodné;
- zrušil uznesenie Súdu prvého stupňa z 22. júla 2005 vo veci T-376/04;
- vyhlásil, že žaloba, ktorú podal odvolateľ vo veci T-376/04, je prípustná;
- rozhodol vo veci alebo vrátil vec Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie;
- zaviazal Radu Európskej únie a Komisiu Európskych spoločností nahradiť trovy tak odvolacieho konania, ako aj konania pred Súdom prvého stupňa.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Odvolaateľ tvrdí, že uznesenie Súdu prvého stupňa, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba ako neprípustná, treba zrušiť z týchto dôvodov:

- a) uznesenie nespĺňa požiadavku odôvodnenia;
- b) Súd prvého stupňa sa dopustil omylu pri právnom posúdení skutkového stavu veci;
- c) uznesenie porušuje právo na plnú a účinnú súdnu ochranu a právo byť vypočutý.

mal byť teda použitý niektorý postup verejného obstarávania v súlade s touto smernicou, najmä malo byť uverejnené oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania v *Úradnom vestníku Európskych spoločností* v súlade s článkom 11 a článkom 15 ods. 2 uvedenej smernice.

3. Okrem toho podľa žalobcu talianske orgány neuviedli skutočnosti, ktoré by dostatočne preukazovali, že vzhľadom na súbor právnych vzťahov medzi Comune a spoločnosťou, s ktorou bola uzavretá zmluva, ako aj na činnosť tejto spoločnosti, ide čisto o „interný“ úkon (alebo *In House providing*), na ktorý sa smernice Spoločenstva z oblasti verejného obstarávania nevzťahujú.

(¹) Ú. v. ES L 209, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 322.

Žaloba podaná 7. októbra 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike

(Vec C-371/05)

(2006/C 10/17)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: C. Cattabriga, X. Lewis a L. Visaggio, splnomocnení zástupcovia, podala 7. októbra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Talianska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice 92/50/EHS (¹), najmä z jej článkov 11 a 15 tým, že Comune di Mantova priamo a bez uverejnenia oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v *Úradnom vestníku Európskych spoločností* uzavrela zmluvu o správe, údržbe a rozvoji svojich informačných služieb so spoločnosťou A.S.I. S.p.A.;
- zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Komisia sa na základe sťažnosti dozvedela o zmluve uzavretej 2. decembra 1997, ktorou Comune di Mantova priamo a bez uverejnenia oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania poverila správou, údržbou a rozvojom svojich informačných služieb spoločnosť, na ktorej obchodnom imaní má podiel Azienda Servizi Informativi („A.S.I.“) S.p.A. Zmluva bola uzavretá na 15 rokov do 31. decembra 2012.
2. Komisia sa domnieva, že zverenie informačných služieb Comune di Mantova spoločnosti A.S.I. S.p.A. predstavuje verejnú zmluvu na poskytnutie služieb, ktorá podlieha režimu smernice 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb. V predmetnej veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uzneseniami Bundesgerichtshof z 26. júla 2005, ktorý súvisí s konaniami: A. Brünsteiner GmbH proti Bayerische Motorenwerke AG (C-376/05) a Autohaus Hilgert GmbH proti Bayerische Motorenwerke AG (C-377/05)

(Veci C-376/05 a C-377/05)

(2006/C 10/18)

(Jazyk konania: nemčina)

Bundesgerichtshof (Nemecko) podal uzneseniami z 26. júla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaniami: A. Brünsteiner GmbH proti Bayerische Motorenwerke AG (C-376/05) a Autohaus Hilgert GmbH proti Bayerische Motorenwerke AG (C-377/05) a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 12. októbra 2005.

Bundesgerichtshof žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Má sa článok 5 ods. 3 prvá veta prvá záležitosť nariadenia Komisie (ES) č. 1475/95 (¹) z 28. júna 1995 o uplatňovaní článku 85 ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie dohôd o predaji servise motorových vozidiel [nariadenie (ES) č. 1475/95] vykladať tak, že nevyhnutnosť reorganizovať distribučnú sieť ako celok alebo jej podstatnú časť a s tým spojené právo dodávateľa s vypovedať v lehote jedného roka zmluvy uzatvorené s distribútormi, môže tiež vyplývať z toho, že nadobudnutím účinnosti nariadenia Komisie (ES) č. 1400/2002 (²) z 31. júla 2002 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 zmluvy na niektoré kategórie vertikálnych dohôd

a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel [nariadenie (ES) č. 1400/2002] sa stali nevyhnutnými zásadné zmeny distribučného systému do vtedy uskutočňovaného dodávateľom a jeho distribútormi, ktorý sa opiera o nariadenie (ES) č. 1475/95 a je ním vyňatý?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Má sa článok 4 nariadenia (ES) č. 1400/2002 vykladať tak, že dohody obmedzujúce hospodársku súťaž obsiahnuté v zmluve o predaji motorového vozidla, ktoré podľa tohto nariadenia predstavujú hlavné obmedzenia („čierne doložky“), výnimočne uplynutím jednoročnej prechodnej lehoty k 30. septembru 2003 v zmysle článku 10 nariadenia nemali za následok zrušenie výnimky zo zákazu stanoveného v článku 81 ods. 1 ES pre všetky zmluvné dojednania obmedzujúce hospodársku súťaž, ak bola zmluva uzatvorená v čase platnosti nariadenia (ES) č. 1475/95, v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia a bola týmto nariadením vyňatá?

Platí to v každom prípade vtedy, ak neplatnosť všetkých zmluvných ustanovení obmedzujúcich hospodársku súťaž vyplývajúca z práva Spoločenstva má na základe vnútroštátneho práva za následok neplatnosť zmluvy o predaji?

(¹) Ú. v. ES L 145, s. 25.

(²) Ú. v. ES L 203, s. 30.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Consiglio di Stato z 19. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním: Centro Europa 7 Srl proti Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni a Direzione Generale Autorizzazioni a Concessioni Ministero delle Comunicazioni

(Vec C-380/05)

(2006/C 10/19)

(Jazyk konania: taliančina)

Consiglio di Stato podal uznesením z 19. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Centro Europa 7 Srl proti Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni a Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 18. októbra 2005.

Consiglio di Stato žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Zaručuje článok 10 EDĽP, na ktorý sa odvoláva článok 6 Zmluvy o Európskej únii, vonkajšiu pluralitu informácií v sektore vysielania, a teda ukladá členským štátom povinnosť zaručiť v tomto sektore skutočnú pluralitu a skutočnú hospodársku súťaž, založenú na antitrustovom systéme, ktorý v súvislosti s technickým rozvojom zaručuje prístup k sieťam a pluralitu subjektov bez toho, aby bolo možné uznať duopolistické usporiadanie trhu za legitímne?

2. Vyžadujú ustanovenia Zmluvy ES, ktoré zaručujú slobodu poskytovania služieb a hospodársku súťaž, v znení výkladu Komisie uvedeného vo vysvetľujúcom oznámení z 29. apríla 2000 o licenciách v práve Spoločenstva, zásady udeľovania licencií spôsobilé zabezpečiť nediskriminačné a rovnaké zaobchádzanie, ako aj transparentnosť, primeranosť a dodržiavanie práv jednotlivcov, a bránia tieto ustanovenia a zásady Zmluvy ustanoveniam talianskeho práva, akými sú článok 3 ods. 7 zákona č. 249/1997, článok 1 zákonného dekrétu z 24. 12. 2003 č. 352, zmeneného na zákon č. 112/2004 (zákon Gasparri) vzhľadom na to, že tieto ustanovenia umožnili subjektom prevádzkujúcim rozhlasové a televízne siete „prekračujúce“ antitrustové limity bez prerušenia pokračovať vo výkone svojich činností, pričom vylúčili subjekty ako odvolateľka, ktorá napriek tomu, že mala licenciu pridelenú v nadväznosti na riadny súťažný postup, nemohla začať vykonávať licencovanú činnosť, pretože jej neboli pridelené frekvencie (v dôsledku ich nedostatku spôsobeného pokračovaním činnosti vlastníkov tzv. prekračujúcich sietí)?

3. Spôsobuje článok 17 smernice 2002/20/ES (¹) (smernica o povolení) počnúc od 25. júla 2003 priamy účinok tejto smernice vo vnútroštátnom poriadku a ukladá členskému štátu, ktorý udelil licencie na televízne vysielanie (zahŕňajúce právo na inštaláciu sietí alebo na poskytovanie služieb elektronickej komunikácie alebo právo využívania frekvencií), povinnosť zosúladiť ich s právom Spoločenstva a musí byť súčasťou tejto povinnosti aj potreba skutočne prideliť frekvencie nevyhnutné na výkon činnosti?

4. Bránia článok 9 smernice 2002/21/ES (²) – rámcovej smernice – a článok 5 smernice o povolení, ktoré uvádzajú otvorené, transparentné a nediskriminačné postupy (článok 5) na základe objektívnych, transparentných, nediskriminačných a primeraných kritérií (článok 9), režimu všeobecného súhlasu, upravenému vo vnútroštátnom práve (článok 23 ods. 5 zákona č. 112/2004), ktorý tým, že povolil pokračovanie tzv. „prekračujúcich sietí“, ktoré neboli vybraté prostredníctvom verejnej súťaže, v konečnom dôsledku poškodzuje práva iných podnikov vyplývajúce z právnej úpravy Spoločenstva (článok 17 ods. 2 smernice 2002/20/ES zo 7. 3. 2002, tzv. smernica o povolení), keďže tieto podniky napriek tomu, že zvíťazili v súťažnom konaní, nemajú možnosť vykonávať činnosť?

5. Ukladajú článok 9 smernice 2002/21/ES (rámcová smernica), článok 5 ods. 2 pododsek 2 a článok 7 ods. 3 smernice 2002/20/ES (smernica o povolení) a článok 4 smernice 2002/77/ES^(?) členským štátom prinajmenšom počnúc od 25. júla 2003 (pozri článok 17 smernice o povolení) povinnosť ukončiť situáciu obsadenia frekvencií (používanie zariadení bez licencií alebo povolení udelených po porovnaní uchádzačov) vzhľadom na takú činnosť televízneho vysielania, akou je predmetná činnosť, pretože táto situácia neumožňuje výkon takejto činnosti, a to bez akéhokoľvek správneho plánovania využitia vzdušného priestoru a bez akéhokoľvek logického nárastu plurality, ako i v rozpore s uvedenými licenciami, ktoré členský štát udelil po ukončení verejnej súťaže?
6. Mohol sa a môže sa členský štát odvolávať na výnimku uvedenú v článku 5 ods. 2 smernice 2002/20/ES (smernica o povolení) a v článku 4 smernice 2002/77/CE iba na ochranu plurality informácií a na zaručenie ochrany kultúrnej a jazykovej rozmanitosti, no nie v prospech prevádzkovateľov sietí prekračujúcich antitrustové limity už stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch?
7. Musí členský štát na to, aby mohol využiť výnimku uvedenú v článku 5 smernice 2002/20/ES, uviesť, aké ciele chce skutočne dosiahnuť vnútroštátnymi právnymi predpismi využívajúcimi túto výnimku?
8. Môže sa táto výnimka uplatniť aj v prípadoch iných subjektov ako držiteľov licencie na poskytovanie služieb verejnoprávnej televízie (v Taliansku RAI), a to i v prospech súkromných subjektov, ktoré nezvítazili v súťažnom konaní, na ujmu podnikov, ktorým bola naopak po súťaži riadne udelená licencia?
9. Ďalej, mal by právny rámec vyplývajúci zo zmluvného a sekundárneho práva Spoločenstva, určený na zaručenie skutočnej hospodárskej súťaže (*workable competition*) aj v sektore vysielania, vyžadovať od vnútroštátneho zákonodarcu, aby zabránil prednosti predĺženia starého prechodného analógového systému spojeného so začatím tzv. pozemného digitálneho systému, keďže nové poskytnutie uvoľnených frekvencií na rôzne účely je možné len v prípade tzv. *switch-off* analógového vysielania (s následným všeobecným prechodom na digitálne vysielanie), kým v prípade, že by došlo len k začatiu prechodu na pozemné digitálne vysielanie, by nastalo riziko neskoršieho zhoršenia nedostatku dostupných frekvencií v dôsledku paralelného analógového a digitálneho vysielania (*simulcast*)?
10. Napokon, zabezpečujú ochranu plurality informačných zdrojov a hospodárskej súťaže v sektore vysielania, zaručenej európskym právom, vnútroštátne právne predpisy – ako zákon č. 112/2004 – ktoré stanovujú nový limit 20 % zdrojov spojený s novým, veľmi širokým balíkom [tzv. SIC: článok 2 písm. (g) a článok 15 zákona č. 112/2004] zahŕňajúcim aj činnosti, ktoré nemajú dosah na pluralitu informačných zdrojov, kým „relevantný trh“

v antitrustovom práve sa zvyčajne určuje po odlíšení trhov v sektore vysielania, pričom sa dokonca odlišuje aj platená televízia a neplatená televízia, ktorá šíri signál vzduchom (pozri *inter alios* veci Komisie č. COMP/JV. 37-BSKYB/Kirch Pay TV Regulation (EEC) NO. 4064/89 Merger Procedure z 21. marca 2000 a č. COMP/M.2876-NEWSCORP-TELEPIU' Regulation (EEC) NO. 4064/89 Merger Procedure 2/4/2003)?

(¹) Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 21.

(²) Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33.

(³) Ú. v. ES L 249, 17.9.2002, s. 21.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom cour d'appel de Bruxelles z 13. októbra 2005, ktorý súvisí s konaním: De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, skráteneý názov CIVC, a Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Vec C-381/05)

(2006/C 10/20)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour d'appel de Bruxelles podal rozsudkom z 13. októbra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, skráteneý názov CIVC, a Veuve Clicquot Ponsardin SA, a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 19. októbra 2005.

Cour d'appel de Bruxelles žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Zahŕňa definícia porovnávacej reklamy reklamné odkazy, pri ktorých inzerent odkazuje iba na určitý druh tovaru, to znamená dá sa v takomto prípade prijať záver, že takáto reklama odkazuje na všetky podniky ponúkajúce tento druh tovaru, a každý z nich môže tvrdiť, že je identifikovaný?
- 2) Pre zistenie existencie vzťahu hospodárskej súťaže medzi inzerentom a podnikom, na ktorý odkazuje v zmysle článku 2a smernice:
 - a) Je potrebné najmä na základe porovnania článku 2a s článkom 3a písm. c) považovať za súťažiteľa v zmysle tohto ustanovenia každý podnik, ktorý sa dá identifikovať na základe reklamy, bez ohľadu na tovary alebo služby, ktoré ponúka?

- b) V prípade, ak je odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná a pre určenie vzťahu hospodárskej súťaže sú potrebné ďalšie podmienky, je možné zohľadniť súčasnú situáciu na trhu a zvyky spotrebiteľov v Spoločenstve, alebo je takisto potrebné zohľadniť možnosti vývoja týchto zvykov?
- c) Má sa preskúmanie obmedziť na časť územia Spoločenstva, na ktorom je reklama šírená?
- d) Je možné skúmať vzťah hospodárskej súťaže opierajúc sa o druh porovnávaných tovarov a o všeobecný spôsob vnímania týchto tovarov, alebo je pre posúdenie stupňa možnej substitúcie potrebné takisto zohľadniť osobitné vlastnosti tovaru, ktorý inzerent propaguje prostredníctvom spornej reklamy, ako aj obraz, ktorý sa o ňom snaží vytvoriť?
- e) Sú identické kritériá, na základe ktorých je možné určiť existenciu vzťahu hospodárskej súťaže v zmysle článku 2 bodu 2a, a na základe ktorých je možné overiť, či porovnanie zodpovedá podmienke stanovenej v článku 3a písm. b)?
- 3) Vyplýva z porovnania článku 2 bodu 2a smernice 84/450 (1) a článku 3a tejto smernice, že:
- a) buď je protiprávna akákoľvek porovnávací reklama, ktorá umožňuje identifikovať druh tovaru v prípade, ak jej znenie neumožňuje identifikovať súťažiteľa alebo ním ponúkané tovary?
- b) alebo sa súlad porovnávania s právom musí preskúmať iba vo svetle iných vnútroštátnych predpisov, ako tie, ktoré preberajú ustanovenia smernice v oblasti porovnávací reklamy, čo by mohlo viesť k obmedzenejšej ochrane spotrebiteľov alebo podnikov ponúkajúcich druh tovaru porovnávaného s tovarom, ktorý ponúka inzerent?
- 4) V prípade, že sa dá prijať záver o existencii porovnávací reklamy v zmysle článku 2 bodu 2a, je možné vyvodiť z článku 3a bod 1 písm. f) smernice, že je protiprávne také porovnanie, ktoré porovnáva tovary bez označenia pôvodu s tovarmi s označením pôvodu?

(1) Smernica Rady 84/450/EHS z 10. septembra 1984 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa klamlivej reklamy (Ú. v. EŠ L 250, s. 17).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour de cassation de Belgique zo 7. októbra 2005, ktorý súvisí s konaním: Raffaele Talotta proti Belgickému štátu

(Vec C-383/05)

(2006/C 10/21)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour de cassation de Belgique podal rozsudkom zo 7. októbra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Raffaele Talotta proti Belgickému štátu a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 24. októbra 2005.

Cour de cassation de Belgique žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Má sa článok 43 – bývalý článok 52 – Zmluvy o ES vykladať v tom zmysle, že mu odporuje ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré ako článok 182 kráľovského nariadenia z 27. augusta 1993, prijatého podľa článku 342 ods. 2 Zákonníka o daniach z príjmov z roku 1992, uplatňuje len v prípade nerezidentov minimálny základ dane?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Oberster Gerichtshof z 28. septembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Color Drack GmbH proti Lexx International Vertriebs GmbH

(Vec C-386/05)

(2006/C 10/22)

(Jazyk konania: nemčina)

Oberster Gerichtshof podal uznesením z 28. septembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Color Drack GmbH proti Lexx International Vertriebs GmbH a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 24. októbra 2005.

Oberster Gerichtshof žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je potrebné vykladať článok 5 bod 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42) tak, že predajcu hnutelných vecí, ktorý má sídlo na území jedného členského štátu a ktorý tak, ako bolo dohodnuté, dodal tovar kupujúcemu, ktorý má sídlo na území iného členského štátu, na rôzne miesta v tomto inom členskom štáte, môže kupujúci žalovať, pokiaľ ide o zmluvný nárok týkajúci sa všetkých (čiastkových) zmluvných plnení – v každom prípade podľa voľby žalobcu – pred súdom jedného z týchto miest (plnenia)?

najmä prostredníctvom dvoch ustanovení francúzskej právnej úpravy.

Služby umelého oplodnenia sú vo Francúzsku predmetom skutkového a právneho monopolu v prospech „inseminačných stredísk“, ktorý zakazuje poskytovateľom týchto služieb pochádzajúcich z iných členských štátov prístup k týmto činnostiam buď prostredníctvom slobody usadiť sa alebo slobodného poskytovania služieb. Francúzske orgány sa odvolávajú na zdravotné dôvody, ktoré podľa nich môžu odôvodniť prijatie alebo zachovanie vnútroštátnych opatrení natoľko obmedzujúcich, že vedú ku skutkovej neplatnosti týchto dvoch slobôd priznaných Zmluvou, napriek tomu, že Komisia jednak napadá platnosť uvádzaných odôvodnení a zároveň je toho názoru, že svojou povahou sú tieto obmedzenia v každom prípade neprimerané k cieľu zdravotnej bezpečnosti, na ktorý sa najmä pri ich odôvodňovaní odvoláva.

Žaloba podaná 27. októbra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-389/05)

(2006/C 10/23)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: A. Bordes splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 27. októbra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Francúzska republika si tým, že vyhradila výkon činností spojených s umelým oplodnením hovädzieho dobytku len schváleným „inseminačným strediskám“ vo Francúzsku, nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 43 a 49 ES;
2. zaviazal Francúzsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Články 43 a 49 ES sa venujú slobode usadiť sa a slobodnému poskytovaniu služieb. Článok 46 okrem iného stanovuje, že ustanovenia týchto článkov a opatrenia z nich vyplývajúce nie sú na ujmu ustanoveniam stanoveným zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym aktom osobitne upravujúce postavenie cudzích štátnych príslušníkov z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti a verejného zdravia. Toto posledne menované ustanovenia nie je však predmetným konaním dotknuté, výhrada Komisie sa netýka osobitných ustanovení upravujúcich postavenie cudzích štátnych príslušníkov, ktorí chcú vo Francúzsku vykonávať činnosti služieb umelého oplodnenia, ale nemožnosti *de iure* a *de facto* štátnych príslušníkov Spoločenstva pristúpiť k tejto činnosti z dôvodu monopolu priznaného vo Francúzsku „inseminačným strediskám“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht Hamburg z 30. augusta 2005, ktorý súvisí s konaním: Jan de Nul N.V. proti Hauptzollamt Oldenburg

(Vec C-391/05)

(2006/C 10/24)

(Jazyk konania: nemčina)

Finanzgericht Hamburg podal uznesením z 30. augusta 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Jan de Nul N.V. proti Hauptzollamt Oldenburg a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 31. októbra 2005.

Finanzgericht Hamburg žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Ako má byť chápaný pojem „vody Spoločenstva“ v zmysle článku 8 ods. 1 písm. c) prvého pododseku smernice 92/81⁽¹⁾ vo vzťahu k pojmu „vnútrozemské vodné cesty“ v zmysle článku 8 ods. 2 písm. b) smernice 92/81?
2. Je potrebné prevádzku lodí s nasávacím úložným priestorom (takzvané Hopperbagger) vo vodách Spoločenstva celkove považovať za plavbu v zmysle článku 8 ods. 1 písm. c) prvého pododseku smernice 92/81 alebo treba rozlišovať medzi rôznymi druhmi činnosti počas ich použitia?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 316, s. 12.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Symvoulio tis Epikrateias z 30. júna 2005, ktorý súvisí s konaním: Georgios Alevizos proti Ypourgos Oikonomikon

(Vec C-392/05)

(2006/C 10/25)

(Jazyk konania: gréčtina)

Symvoulio tis Epikrateias podal uznesením z 30. júna 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Georgios Alevizos proti Ypourgos Oikonomikon a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 31. októbra 2005.

Symvoulio tis Epikrateias žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

„Podliehajú štátni úradníci, dôstojníci, poddôstojníci a vojaci ozbrojených síl, bezpečnostných zdrojov a prístavných posádok, ako ostatní pracovníci, ustanoveniam článku 6 smernice Rady 83/183/EHS a môžu tak získať ‚obvyklé bydlisko‘ v inej krajine, kde žijú aspoň 185 dní v každom kalendárnom roku, aby tam vykonali úlohu, ktorá má určitú dobu trvania, alebo majú naďalej, dokonca počas trvania ich vyslania do tejto inej krajiny, svoje obvyklé bydlisko v Grécku, nezávisle od skutočnosti že premiestnili do tejto inej krajiny svoje osobné a pracovné väzby?“

Žaloba podaná 4. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike

(Vec C-393/05)

(2006/C 10/26)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Enrico Traversa a Gerald Braun, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 4. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Rakúskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Rakúska republika si nespĺnila povinnosti vyplývajúce jej z článku 49 ES tým, že vyžadovala, aby súkromné kontrolné orgány v oblasti ekologického poľnohospodárstva so sídlom a registráciou v inom členskom štáte mali

v Rakúsku taktiež pobočku alebo iné trvalé pracovisko na to, aby tam smeli vykonávať činnosť;

2. zaviazal Rakúsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rakúske orgány vyžadovali od každého kontrolného subjektu v oblasti ekologického poľnohospodárstva so sídlom a registráciou v inom členskom štáte, aby mal v Rakúsku taktiež pobočku alebo iné trvalé pracovisko, keď tam chcel vykonávať činnosť. Táto požiadavka porušuje slobodu poskytovať služby, pretože znemožňuje podnikom so sídlom v inom členskom štáte poskytovať služby v Rakúsku.

Slobodou poskytovať služby v zmysle článku 49 ES sa totiž rozumie právo poskytovať bez prekážok jednotlivé služby z jedného členského štátu v druhom členskom štáte bez potreby udržiavať si tam trvalú pobočku. Zabezpečenie slobody poskytovať služby si vyžaduje – podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora – nielen odstránenie akejkoľvek diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, ale aj zrušenie všetkých obmedzení, ktoré by mohli znemožniť, obmedziť alebo urobiť menej atraktívnymi činnosti poskytovateľa služieb, ktorý má sídlo v inom členskom štáte a tam legálne poskytuje podobné služby. Článok 49 ES preto bráni použitiu vnútroštátnej úpravy alebo správnej praxe, ktorá bez objektívneho odôvodnenia obmedzuje možnosť poskytovateľovi služieb skutočne využiť slobodu poskytovať služby.

Dôvody uvedené Rakúskou republikou – tvrdený výkon verejnej moci kontrolnými subjektami a verejný záujem – nie sú spôsobilé, aby odôvodnili toto obmedzenie slobody poskytovať služby. Odvolanie sa na výkon verejnej moci – ako dôvod pre zdôvodnenie tohto obmedzenia slobody poskytovať služby – by bolo legálne a prijateľné len vtedy, ak by šlo o činnosť, ktorá predstavuje bezprostrednú a špecifickú účasť na výkone verejnej moci. Kontrolné subjekty však nie sú správnymi orgánmi a nemôžu použiť donútenie pri presadení sankcií, nevystavujú verejné listiny a právny vzťah medzi kontrolným subjektom a výrobcom má čisto súkromnoprávny charakter.

Verejný záujem nie je ohrozený tým, že kontrolný subjekt nemá v Rakúsku pracovisko, pretože efektívna kontrola sa realizuje podľa kritérií práva Spoločenstva pri registrácii a pri kontrole predmetného kontrolného subjektu orgánmi štátu, kde je zaregistrovaný. V danom prípade existujú ešte navyše koordinčné a harmonizačné ustanovenia, ktoré zabezpečujú, že záujem, ktorý uvádza Rakúska republika ako argument, sa bude sledovať podľa rovnakých štandardov aj v iných členských štátoch.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Tribunale di Viterbo z 25. októbra 2005, ktorý súvisí s trestným konaním: Antonello D'Antonio a i.

(Vec C-395/05)

(2006/C 10/27)

(Jazyk konania: taliančina)

Tribunale di Viterbo podal uznesením z 25. októbra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s trestným konaním: Antonello D'Antonio a i. a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 10. novembra 2005.

Tribunale di Viterbo žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

- Porušujú článok 4 ods. 1 a článok 4a zákona č. 401/89 v znení neskorších predpisov, ktoré v súčasnosti umožňujú iba talianskym koncesionárom verejnej služby, a nie aj zahraničným sprostredkovateľom „bookmakers“ prevádzkovať stávkových hier, zásady voľnej hospodárskej súťaže, voľného poskytovania služieb a slobody usadiť sa zakotvené v článkoch 31, 86, 43 a 48 Zmluvy ES?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Tribunale di Palermo z 19. októbra 2005, ktorý súvisí s trestným konaním: Maria Grazia Di Maggio a Salvatore Buccola

(Vec C-397/05)

(2006/C 10/28)

(Jazyk konania: taliančina)

Tribunale di Palermo podal uznesením z 19. októbra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s trestným konaním: Maria Grazia Di Maggio a Salvatore Buccola a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 14. novembra 2005.

Tribunale di Palermo žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je obmedzením slobody usadiť sa zakotvenej v článku 43 Zmluvy EHS a slobody poskytovať služby zakotvenej v článku 49 Zmluvy EHS vnútroštátna právna úprava, ktorá

obsahuje zákaz, pod hrozbou uloženia trestnej sankcie, vykonávať stávkovú činnosť bez policajného povolenia?

2. Splňa policajné povolenie vydávané podľa článku 88 talianskeho TULPS všetky požiadavky stanovené Súdny dvorom pre odôvodnenie obmedzenia práva usadiť sa?
3. Je trestná sankcia stanovená článkom 4 ods. 4a zákona č. 401/89 primeraná, vyvážená a predovšetkým nediskriminačná voči majiteľom Centri di Trasmissione Dati pôsobiacim v Taliansku a spojeným s bookmakrom Stanley L.T.D. so sídlom v Liverpoole, a to napriek ako kontrolám posledne uvedených subjektov, ktoré sú v podstate zhodné s kontrolami talianskych koncesionárov, tak aj policajným povoleniam, ktoré musia uvedené subjekty získať a ktoré sú zamerané, podľa názoru Najvyššieho súdu, na predchádzanie prenikania zločinu do odvetvia dopytu a ponuky hier?

Žaloba podaná 17. novembra 2005: Európsky parlament proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-403/05)

(2006/C 10/29)

(Jazyk konania: francúzština)

Európsky parlament, v zastúpení: R. Passos, E. Waldherr a K. Lindahl, splnomocnení zástupcovia, podal 17. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Európsky parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil rozhodnutie o schválení projektu týkajúceho sa bezpečnosti hraníc na Filipínach, ktorý má byť financovaný z rozpočtového riadku 19 10 02 všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev (Philippine Border Management Project, č. ASIA/2004/016-924) prijatého na vykonanie nariadenia (EHS) č. 443/92 o finančnej a technickej pomoci ázijským a latinskoamerickým rozvojovým krajinám a o hospodárskej spolupráci s nimi (!);
2. zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Európsky parlament navrhuje zrušiť rozhodnutie Komisie z dôvodu, že Komisia prekročila svoje výkonné právomoci.

Hlavným cieľom napadnutého rozhodnutia je bojovať proti terorizmu prostredníctvom uplatňovania rezolúcie Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1373 (2001) o boji proti terorizmu. Naopak, cieľ nariadenia č. 443/92 spočíva v rozvojovej pomoci prostredníctvom finančnej a technickej, ako aj hospodárskej spolupráce. Výkonné právomoci delegované týmto základným aktom poverujú Komisiu, aby zabezpečila riadenie a finančnú a technickú pomoc, ako aj hospodársku spoluprácu. Opatrenie určené na pomoc vláde Filipín pri zvyšovaní bezpečnosti ich hraníc s cieľom boja proti terorizmu prekračuje výkonné právomoci stanovené v tomto základnom akte, a preto je nezákonné.

Napadnuté rozhodnutie nebolo uverejnené v Úradnom vestníku. Európsky parlament sa o jeho úplnom texte dozvedel až 9. septembra 2005.

(¹) Ú. v. ES L 52, 27.2.1992, s. 1; Mim. vyd. 11/018, s. 146.

Žaloba podaná 17. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko

(Vec C-404/05)

(2006/C 10/30)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Enrico Traversa a Gerald Braun, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 17. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spolkovej republike Nemecko.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Spolková republika Nemecko si nespĺnila povinnosti vyplývajúce jej z článku 49 ES tým, že vyžadovala, aby súkromné kontrolné orgány v oblasti ekologického poľnohospodárstva so sídlom a registráciou v inom členskom štáte mali v Nemecku taktiež pobočku alebo iné trvalé pracovisko na to, aby tam smeli vykonávať činnosť;
2. zaviazal Spolkovú republiku Nemecko nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Nemecké orgány vyžadovali od každého kontrolného subjektu v oblasti ekologického poľnohospodárstva so sídlom a registráciou v inom členskom štáte, aby mal v Nemecku taktiež pobočku alebo iné trvalé pracovisko, keď tam chcel vykonávať činnosť. Táto požiadavka porušuje slobodu poskytovať služby, pretože znemožňuje podnikom so sídlom v inom členskom štáte poskytovať služby v Nemecku.

Slobodou poskytovať služby v zmysle článku 49 ES sa totiž rozumie právo poskytovať bez prekážok jednotlivé služby z jedného členského štátu v druhom členskom štáte bez potreby udržiavať si tam trvalú pobočku. Zabezpečenie slobody poskytovať služby si vyžaduje – podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora – nielen odstránenie akejkoľvek diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, ale aj zrušenie všetkých obmedzení, ktoré by mohli znemožniť, obmedziť alebo urobiť menej atraktívnymi činnosti poskytovateľa služieb, ktorý má sídlo v inom členskom štáte a tam legálne poskytuje podobné služby. Článok 49 ES preto bráni použitiu vnútroštátnej úpravy alebo správnej praxe, ktorá bez objektívneho odôvodnenia obmedzuje možnosť poskytovateľovi služieb skutočne využiť slobodu poskytovať služby.

Dôvody uvedené spolkovou vládou – tvrdený výkon verejnej moci kontrolnými subjektami a verejný záujem – nie sú spôsobilé, aby odôvodnili toto obmedzenie slobody poskytovať služby. Odvolanie sa na výkon verejnej moci – ako dôvod pre zdôvodnenie tohto obmedzenia slobody poskytovať služby – by bolo legálne a prijateľné len vtedy, ak by šlo o činnosť, ktorá predstavuje bezprostrednú a špecifickú účasť na výkone verejnej moci. Kontrolným subjektom sú síce spolkovými krajinami zverené aj správne úlohy a tieto by tiež mali možnosť použiť donútenie pri presadení sankcií stanovených v nariadení, táto skutočnosť je však v práve Spoločenstva nerelevantná a nemení nič na tom, že činnosť kontrolného subjektu upravená právom Spoločenstva smie byť v rámci slobody poskytovať služby v Nemecku vykonávaná tiež každým kontrolným subjektom zaregistrovaným v inom členskom štáte na tomto právnom základe.

Verejný záujem nie je ohrozený tým, že kontrolný subjekt nemá v Nemecku pracovisko, pretože efektívna kontrola sa realizuje podľa kritérií práva Spoločenstva pri registrácii a pri kontrole predmetného kontrolného subjektu orgánmi štátu, kde je zaregistrovaný. V danom prípade existujú ešte navyše koordinačné a harmonizačné ustanovenia, ktoré zabezpečujú, že záujem, ktorý uvádza spolková vláda ako argument, sa bude sledovať podľa rovnakých štandardov aj v iných členských štátoch.

Žaloba podaná 21. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike**(Vec C-409/05)**

(2006/C 10/31)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Triantafyllou, právny poradca, a G. Wilms, člen právneho servisu Komisie, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 21. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhlásil, že Helénska republika si do 31. mája 2000 nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2, 9, 10 a 11 nariadenia 1552/89 ⁽¹⁾, a počínajúc týmto dátumom povinnosti, ktoré jej vyplývajú z nariadenia 1150/2000 ⁽²⁾, tým, že odmietla vypočítať a uhradiť vlastné zdroje Spoločenstiev vyplývajúce z dovozu vojenského materiálu oslobodeného od cla a zaplatiť úroky z omeškania, ktoré vyplývajú z neuhradenia týchto zdrojov Komisii;
- zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

- Žalovaná nepreukázala, že by platba cla so zníženou sadzbou (alebo nulovou sadzbou) podstatne poškodila bezpečnosť štátu v zmysle článku 296.
- Vojenské tajomstvo v zásade nezavahuje povinnosti vypočítať a vrátiť príslušné clo.
- Žalovaný sa nemôže domáhať ochrany legitímnej dôvery tvrdiac, že došlo k prieťahom v konaní.
- Nesplnenie povinnosti ekonomicky prispieť Spoločenstvu nespravodlivo zaťažuje ostatné členské štáty.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 155, 7.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 130, 31.5.2000, s. 1; Mím. vyd. 01/003, s. 169.

Žaloba podaná 23. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike**(Vec C-414/05)**

(2006/C 10/32)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Stromsky splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 23. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Francúzska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice Komisie 2003/94/ES z 8. októbra 2003, ktorou sa ustanovujú zásady a metodické pokyny správnej výrobnéj praxe týkajúcej sa liekov na humánne použitie a skúšaných liekov na humánne použitie ⁽¹⁾ tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou
- a
2. určil, že v každom prípade Francúzska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice Komisie 2003/94/ES z 8. októbra 2003, ktorou sa ustanovujú zásady a metodické pokyny správnej výrobnéj praxe týkajúcej sa liekov na humánne použitie a skúšaných liekov na humánne použitie tým, že Komisii nebolo oznámené znenie zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s touto smernicou;
3. zaviazal Francúzsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že lehota pre prebratie smernice uplynula 30. apríla 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 262, 14.10.2003, s. 22.

**Žaloba podaná 24. novembra 2005 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu**

(Vec C-416/05)

(2006/C 10/33)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: C. F. Durand a F. Simonetti splnomocnené zástupkyne, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 24. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že neprijatím opatrení, ktoré sú obsahom výkonu rozsudku Súdneho dvora Európskych spoločností z 2. októbra 2003 vo veci C-89/03 týkajúcej sa neprebratia smernice 93/15/EHS (!) do luxemburského právneho poriadku, si Luxemburské veľkovoľvodstvo nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 228 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva;
- 2) nariadil Luxemburskému veľkovoľvodstvu zaplatiť Komisii Európskych spoločností na účet „vlastné zdroje Európskeho spoločenstva“ penále vo výške 9 000 eur za každý deň omeškania výkonu rozsudku vo veci C-89/03, odo dňa vydania rozsudku v tejto veci až do dňa, kedy bude rozsudok vo veci C-89/03 vykonaný;
- 3) zaviazal Luxemburské veľkovoľvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Vo svojom rozsudku z 2. októbra 2003, vydanom vo veci C-89/03, Komisia Európskych spoločností proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu, Súdny dvor rozhodol, že: „*Neuvedením zákonov, právnych predpisov a správnych opatrení do účinnosti, potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 93/15/EHS z 5. apríla 1993 o zosúladiení ustanovení, týkajúcich sa uvádzaní výbušnín na trh a ich kontrole pre civilné použitie, si Luxemburské veľkovoľvodstvo nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.*“

Komisia listom zo 7. novembra 2003 upozornila luxemburské orgány na rozsudok z 2. októbra 2003 a požiadala ich, aby jej oznámili opatrenia prijaté na dosiahnutie súladu s týmto rozsudkom.

Luxemburské orgány v odpovedi uviedli, že návrh veľkovoľvodského nariadenia by mohol byť najneskôr ukončený v mesiaci november 2004.

Komisia 14. decembra 2004 vydala odôvodnené stanovisko, ktorým vyzvala Luxemburské veľkovoľvodstvo, aby prijalo požadované opatrenia a dosiahlo s nimi súlad v lehote do dvoch mesiacov.

Luxemburské orgány listom z 19. septembra 2005 poukázali, že podľa stanoviska Conseil d'Etat z 12. októbra 2005 je pôsobnosť návrhu nariadenia podľa Ústavy vyhradená zákonnej úprave.

Podľa informácií, ktoré má Komisia, Luxemburské veľkovoľvodstvo doposiaľ neprebralo predmetnú smernicu.

V súlade s článkom 228 ES druhým odsekom druhým pododsekom druhou vetou Komisia uvádza, že výšku paušálnej sumy alebo penále, ktoré má dotknutý členský štát zaplatiť, uvedenú v žalobe, považuje za primeranú okolnostiam.

V danom prípade Komisia usudzuje, že denné penále vo výške 9 000 eur je primerané závažnosti a dĺžke porušenia a zohľadňuje potrebu dať týmto penále nevyhnutný odrádzajúci účinok.

(!) Smernica Rady 93/15/EHS z 5. apríla 1993 o zosúladiení ustanovení, týkajúcich sa uvádzaní výbušnín na trh a ich kontrole pre civilné použitie (Ú. v. ES L 121, 15.5.1993, s. 20, Mim. vyd. 13/012, s. 58).

Odvolaie podané 24. novembra 2005: Komisia Európskych spoločností proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-272/03, D. Fernández Gómez proti Komisii Európskych spoločností

(Vec C-417/05 P)

(2006/C 10/34)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločností podala 24. novembra 2005 odvolaie na Súdny dvor Európskych spoločností proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-272/03, D. Fernández Gómez proti Komisii Európskych spoločností. Odvolateľa zastupujú D. Martin a L. Lozano Palacios, splnomocnení zástupcovia.

Odvolaateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok;
- sám rozhodol vo veci a vyhovel návrhom, ktoré predložil žalovaný v prvostupňovom konaní, a tým pádom zamietol žalobu vo veci T-272/03;
- subsidiárne, vrátil vec Súdu prvého stupňa;
- zaviazal pani Fernández Gómez nahradiť trovy tak odvolacieho konania, ako aj konania pred Súdom prvého stupňa.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Vo svojom odvolaní Komisia uvádza tri dôvody odvolania:

1. Prvý dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení Súdom prvého stupňa, keď žalobu považoval za prípustnú z dôvodu skutočností, že list z 19. januára 2001 nemá povahu rozhodnutia, a akt napadnutý v prvostupňovom konaní, t. j. elektronická pošta z 12. mája 2003 nie je čisto potvrdením, ale obsahuje nový prvok vo vzťahu k zmluve zo 17. januára 2001 a k listu z 19. januára 2001. Komisia naopak usudzuje, že žaloba je neprípustná, keďže definitívne stanovisko správneho orgánu voči žalobcovi je zakotvené v zmluve zo 17. januára 2001 a v liste z 19. januára 2001. Žalobca mal preto napadnúť tieto akty. Podľa názoru Komisie elektronická pošta z 12. mája 2003 nemá povahu rozhodnutia, ani neobsahuje žiadny nový prvok vo vzťahu k predchádzajúcim aktom. Žaloba sa preto mala zamietnuť ako neprípustná.
2. Druhý dôvod je hlavne založený na nesprávnom právnom posúdení pri výklade rozhodnutia z 13. novembra 1996, najmä pojmu „zamestnanci nespádajúci pod služobný poriadok“. Komisia usudzuje, že z účelu sledovaného rozhodnutím z 13. novembra, ako z jeho samotného znenia a z okolností jeho prijatia vyplýva, že pokrýva všetky „administratívne posty alebo zmluvy s Komisiou“ každého zamestnanca Komisie, ktorý nie je úradníkom. Subsidiárne Komisia tvrdí, že Súd prvého stupňa rozhodol ultra petita a nesprávne vyložil článok 8 PZOZ. V skutočnosti v prípadoch, keď Služobný poriadok poskytuje iba oprávnenie, ako tomu je v tomto prípade, výkon tohto oprávnenia spadá do rámca širokej diskrečnej právomoci Komisie.
3. Tretí dôvod sa hlavne zakladá na porušení práva Spoločenstva tým, že sa priznala náhrada škody pre údajnú majet-

kovú škodu, ktorá nie je ani skutočná, ani určitá, a subsidiárne na nedodržaní povinnosti odôvodnenia pri vyčíslení škody, čo bráni Súdnemu dvoru pri výkone kontroly týkajúcej sa dodržania zásady proporcionality.

Odvolať podané 29. novembra 2005: Komisia Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-72/04, S. Hosman-Chevalier proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-424/05 P)

(2006/C 10/35)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev podala 29. novembra 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-72/04, S. Hosman-Chevalier proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupujú H. Kraemer a M. Velardo, splnomocnení zástupcovia.

Odvolaateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec Súdu prvého stupňa;
- zaviazal žalobcu v prvostupňovom konaní nahradiť trovy konania, vrátane jeho vlastných trov konania pred Súdom prvého stupňa.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza jediný dôvod odvolania proti napadnutému rozsudku, ktorý je založený na porušení práva Spoločenstva v bodoch 31 až 36 a 42 tohto rozsudku. Osobitne zastáva názor, že Súd prvého stupňa vykonal nesprávny výklad podmienky spojenú so „službami vykonanými pre iný štát“ uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. a) druhej zarážke *in fine* prílohy VII k služobnému poriadku.

SÚD PRVÉHO STUPŇA

Odvolacia komora

(2006/C 10/36)

Súd prvého stupňa 6. decembra 2005 rozhodol v súlade s článkom 12 rokovacieho poriadku, že v období od 12. decembra 2005 do 31. augusta 2007 sa odvolania proti rozhodnutiam Súdu pre verejnú službu pridelia od ich podania a bez toho, že by tým bolo dotknuté neskoršie uplatňovanie článkov 14 a 51 rokovacieho poriadku, odvolacej komore.

Odvolacia komora sa skladá z predsedu Súdu prvého stupňa a z predsedov II., III., IV. a V. rozšírenej komory.

V období od 12. decembra 2005 do 31. augusta 2007 sú členmi päťčlennej odvolacej komory títo sudcovia:

Predseda Vesterdorf, sudcovia Jaeger, Pirrung, Vilaras, a Legal.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. novembra 2005 – Biofarma/ÚHVT

(Vec T-154/03) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Spoločenstva — Námietské konanie — Skoršie národné slovné ochranné známky ARTEX — Prihláška slovnnej ochrannej známky Spoločenstva ALREX — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámery — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“

(2006/C 10/37)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Biofarma (Neuilly-sur-Seine, Francúzsko) (v zastúpení: V. Gil Vega, A. Ruiz López a D. Gonzalez Maroto, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: W. Verburg a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa: Bausch & Lomb Pharmaceuticals Inc. (Tampa, Florida, Spojené štáty) (v zastúpení: S. Klos, advokát)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu tretieho odvolacieho senátu ÚHVT z 5. februára 2003 (vec R 370/2002-3) týkajúcej sa námietkového konania medzi Biofarma SA a Bausch & Lomb Pharmaceuticals, Inc.

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 5. februára 2003 (vec R 370/2002-3) sa zrušuje.
2. ÚHVT znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania žalobcu.
3. Vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 158, 5.7.2003.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. novembra 2004 – Focus Magazin Verlag/ÚHVT

(Vec T-275/03) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o námietkach — Prihláška slovnnej ochrannej známky Spoločenstva Hi-FOCUS — Skoršia národná ochranná známka FOCUS — Rozsah skúmania odvolacím senátom — Posúdenie skutočností predložených odvolaciemu senátu“

(2006/C 10/38)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Focus Magazin Verlag (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: U. Gürtler, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: A. von Mühlendahl, B. Müller a G. Schneider, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT: ECI Telecom Ltd (Petah Tikva, Izrael)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 30. apríla 2003 (vec R 913/2001-4), ktoré sa týka konania o námietkach medzi Focus Magazin Verlag GmbH a ECI Telecom Ltd

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 30. apríla 2003 (vec R 913/2001-4) sa zrušuje.

2. Žalovaný je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 251, 18.10.2003.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. novembra 2005 – Righini/Komisía

(Vec T-145/04) (¹)

(„Úradníci — Dočasní zamestnanci — Zaradenie do platovej triedy a platového stupňa — Zaradenie do vyššej platovej triedy“)

(2006/C 10/39)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Elisabetta Righini (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: V. Joris a C. Berardis-Kayser, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Waelbroeck, advokát)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutí Komisie o zaradení žalobkyne pri jej nástupe do služobného pomeru do platovej triedy A7, platového stupňa 3, či už ako dočasnej zamestnankyne alebo úradníčky v skúšobnej lehote, a podľa potreby zrušenie rozhodnutia z 21. januára 2004, ktorým sa zamieta sťažnosť žalobkyne

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 179, 10.7.2004.

Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 17. októbra 2005 – First Data a i./Komisía

(Vec T-28/02) (¹)

(„Hospodárska súťaž — Článok 81 ES — Systém platobných kariet Visa — Pravidlo ‚žiadna akvizícia bez vydania‘ — Negatívny atest — Pravidlo zrušené počas konania — Právny záujem podať žalobu — Nepotrebnosť rozhodnúť“)

(2006/C 10/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: First Data Corp. (Wilmington, Delaware, Spojené štáty), FDR Ltd (Dover, Delaware, Spojené štáty) a First Data Merchant Services Corp. (Sunrise, Florida, Spojené štáty) (v zastúpení: pôvodne P. Bos a M. Nissen, neskôr P. Bos, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne R. Wainwright, W. Wils a V. Superti, neskôr R. Wainwright a T. Christoforou, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie piatej zarážky článku 1 rozhodnutia Komisie 2001/782/ES z 9. augusta 2001 v konaní podľa článku 81 Zmluvy ES a článku 53 Dohody EHP (Vec COMP/29.373 – Visa International) (Ú. v. ES L 293, s. 24)

Výrok uznesenia

1. O žalobe už netreba rozhodnúť.
2. Žalobcovia a Komisia nesú vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 109, 4.5.2002.

**Uznesenie Súdu prvého stupňa z 26. októbra 2005 –
Ouariachi/Komisia**

(Vec T-124/04) ⁽¹⁾

(„*Žaloba o náhradu škody — Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Škoda spôsobená zamestnanom pri výkone svojej funkcie — Neexistencia príčinnej súvislosti*“)

(2006/C 10/41)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Jamal Ouariachi (Rabat, Maroko) (v zastúpení: F. Blanmailland a C. Verbrouck, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: F. Dintilhac a G. Boudot, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba smerujúca k náhrade ujmy údajne spôsobenej žalobkyňou, ku ktorej malo dôjsť nezákonným konaním zamestnanca zastúpenia Komisie v Chartúme (Sudán)

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamieta ako zjavne nedôvodná.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 118, 30.4.2004.

**Uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. októbra 2005 –
GAEC Salat/Komisia**

(Vec T-89/05) ⁽¹⁾

(„*Žaloba na nečinnosť — Sťažnosť, ktorá sa týka chráneného označenia pôvodu ‚Salers‘ — Nariadenie (ES) č. 828/2003 — Zaujatie stanoviska Komisiou — Zjavná neprípustnosť*“)

(2006/C 10/42)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: GAEC Salat (Farges, Francúzsko) (v zastúpení: F. Delpeuch, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: F. Clotuche-Duvieusart, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba na nečinnosť, ktorou sa navrhuje určiť, že sa Komisia zdržala vyjadriť sa ku sťažnosti predloženej žalobcom proti Francúzskej republike

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamieta ako zjavne neprípustná.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2005.

Žaloba podaná 6. októbra 2005 – Schierhorst/Komisia

(Vec T-374/05)

(2006/C 10/43)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Rainer Johannes Schierhorst (Georgetown, Guyane) (v zastúpení: S. Rodrigues, A. Jaume, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie orgánu povereného menovaním o zamietnutí sťažnosti žalobcu v spojení s rozhodnutím o vymenovaní prijatom orgánom povereným menovaním 5. januára 2005, a to v rozsahu, v akom stanovuje jeho platovú triedu uplatnením článku 12 ods. 3 prílohy XIII Služobného poriadku a jeho platový stupeň v zmysle platného článku 32 Služobného poriadku,
- pripomenúť orgánu poverenému menovaním dôsledky zrušenia napadnutých rozhodnutí, predovšetkým preradenia žalobcu do platovej triedy A*10, platového stupňa 4, a to s retroaktívnym účinkom od 1. februára 2005, teda od dátumu, kedy nadobudlo účinnosť rozhodnutie o vymenovaní z 11. októbra 2004,
- subsidiárne zaviazat Komisiu nahradiť škodu, ktorú žalobca utrpel tým, že nebol zaradený do platovej triedy A*10, platového stupňa 4, od 1. februára 2005, teda od dátumu, kedy nadobudlo účinnosť rozhodnutie o vymenovaní z 5. januára 2005,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, úspešný uchádzač výberového konania COM/A/1/02 pre administrátorov platovej triedy A7/A6 v oblasti poľnohospodárstva, bol vymenovaný za úradníka napadnutým rozhodnutím z 5. januára. Podľa článku 12 prílohy XIII Služobného poriadku bol zaradený do novej platovej triedy A*6, ktorá je nižšia ako bývalé platové triedy A7/A6, ktoré zodpovedajú platovým triedam A*8/A*10 podľa nového systému.

Na podporu svojich návrhov žalobca uvádza žalobné dôvody, ktoré sú rovnaké ako žalobné dôvody uvádzané žalobkyňou vo veci T-207/05 ⁽¹⁾.

(¹) Ú. v. EÚ C 193, 6.8.2005, s. 36.

Žaloba podaná 5. októbra 2005 – Seegmuller/Komisia

(Vec T-377/05)

(2006/C 10/44)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Magali Seegmuller (Uccle, Belgicko) (v zastúpení: K. H. Hagenaar, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Orgánu povereného menovaním (OPM) Európskej komisie z 5. júla 2005, ktorý bráni žalobkyňi v uskutočnení jej pridelenia a ujatia sa svojej funkcie vedúceho úradu na delegácii v Guinea Conakry,
- vyhovieť návrhu žalobkyne o náhradu škody vyplývajúcej z majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej žalovanou, ktorá bude vyčíslená neskôr,
- zaviazat žalovanú na náhradu nákladov právneho zastúpenia a trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, zmluvná zamestnankyňa Komisie, sa uchádza za o post vedúceho úradu v Congo Brazzaville (oznámenie COM/

2004/2982/F). Dňa 5. januára 2005 jej bolo oznámené, že uspela vo výberovom konaní. Po tom, čo sa na ňu obrátilo GR RELEX Komisia s otázkou, či je ochotná prijať inú delegáciu, žalobkyňa súhlasila aj s pridelením v Guinea Conakry.

Ako je zvykom, žalobkyňa absolvovala lekársku prehliadku v súvislosti s jej odchodom na delegáciu v Guinea Conakry. Listom zo 17. marca 2005 lekár Komisie prijal stanovisko, že žalobkyňa nespĺňa fyzické požiadavky pre výkon svojej funkcie na tejto delegácii. V nadväznosti na tento list GR RELEX oznámil žalobkyňi, že sa nemôže ujať svojej funkcie v Guinea Conakry. Žalobkyňa preto podala sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu, ktorá bola zamietnutá napadnutým rozhodnutím z 5. júla 2005.

Na podporu svojej žaloby sa žalobkyňa odvoláva na údajný nedostatok právomoci riaditeľa GR RELEX na prijatie rozhodnutia z 5. júla 2005, ako aj na zneužitie právomoci. Okrem toho uvádza nesprávne posúdenie zo strany lekára Komisie, ktorého správa zo 17. marca 2005 podľa nej neurčila žiadny pochopiteľný vzťah medzi lekárskeymi zisteniami, ktoré obsahuje, a závermi, ktoré z nich vyvodzuje.

Žaloba podaná 7. októbra 2005 – Marengo/Komisia

(Vec T-378/05)

(2006/C 10/45)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Giuliano Marengo (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: A. Pappalardo, M. Merola, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť určenie mzdy žalobcu za január 2005 (posledný mesiac služby),
 - v rozsahu, v akom toto určenie nezohľadňuje nárast základnej mzdy uvedený v článku 7 ods. 4 prílohy XIII služobného poriadku,
 - v rozsahu, v akom bol násobiaci faktor uvedený ako 0,9982852 namiesto 1,

- zrušiť rozhodnutie týkajúce sa priznania a vyplácania dôchodkových nárokov žalobcu prijaté 31. januára 2005 vedúcim oddelenia dôchodkov Úradu pre správu a vyplácanie individuálnych nárokov,
- v rozsahu, v akom nezohľadňuje nárast základnej mzdy uvedený v článku 7 ods. 4 prílohy XIII služobného poriadku,
- v rozsahu, v akom bolo v zaradení pri ukončení funkcie uvedené číslo 0,9982852 namiesto 1,
- v rozsahu, v akom určuje dôchodkové zaradenie ako A*16/03,
- zrušiť rozhodnutie z 1. júla 2005 prijaté generálnym riaditeľom riaditeľstva personalistiky a administrácie (ADMIN.B. 2 – SHS/amd – D (05)15121), ktoré zamietlo dve sťažnosti žalobcu (č. R/266/05 a R/298/05),
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, bývalý zástupca riaditeľa právneho servisu Komisie, odišiel do dôchodku 1. februára 2005, a bol zaradený pred ukončením svojej funkcie do triedy A*16 požívajúc až do konca roku 2004 zvýšenie mzdy uvedené v článku 7 ods. 4 prílohy XIII služobného poriadku. V súlade so zmenami a doplneniami služobného poriadku účinnými od 1. mája 2004 bol na jeho základnú mzdu uplatniteľný násobiaci faktor 0,9580274, odrážajúci rozdiel medzi základnou mzdou uvedenou pre jeho triedu a stupeň v starom a novom služobnom poriadku.

Dňa 1. januára 2005 žalobca dosiahol stupeň 6 svojej triedy. Keďže základná mzda uvádzaná pre tento stupeň v starom a novom služobnom poriadku je rovnaká, žalobca sa domnieva, že uplatniteľný násobiaci faktor by mal byť „1“. Napriek tomu, od tohto mesiaca ako na jeho poslednej výplatnej páske, tak aj na rozhodnutí týkajúcom sa priznania a vyplácania jeho dôchodkových nárokov, figuroval násobiaci faktor 0,9982852. Okrem toho v jeho mzde za mesiac január 2005 nebolo zohľadnené zvýšenie mzdy uvedené v článku 7 ods. 4 prílohy XIII služobného poriadku, a následne nebolo zohľadnené pri určení jeho dôchodkových nárokov, vypočítaných na základe mzdy za uvedený mesiac. Nakoniec, rozhodnutie o určení dôchodkových nárokov zaradilo žalobcu do stupňa 3 namiesto stupňa 6 jeho triedy.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza porušenie článku 2 ods. 2, článku 7 ods. 4 a článku 8 ods. 2 prílohy XIII služobného poriadku. Dovoľáva sa tiež porušenia jeho legitímnej dôvery, ktorá, ako tvrdí, vznikla v dôsledku informatívneho

výpočtu jeho dôchodkových nárokov, ktorý si urobil za pomoci informatickej pomôcky („kalkulačky“) danej k dispozícii personálu Komisie. Podľa žalobcu kalkulačka uvádzala zohľadnenie predmetného nárastu pri určení dôchodku.

Žaloba podaná 14. októbra 2005 – Zuffa/ÚHVT

(Vec T-379/05)

(2006/C 10/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Zuffa, LLC (Las Vegas, USA) (v zastúpení: S. Malynicz, barrister, M. Blair, solicitor)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu z 8. augusta 2005 vo veci R 24/2005-1,
- zaviazat Úrad na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: Slovná ochranná známka „ULTIMATE FIGHTING“ pre tovary a služby zaradené v triedach 9, 16, 25, 28 a 41 – prihláška č. 2 766 590

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: Zamietnutie prihlášky pre všetky prihlasované tovary a služby

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: Výraz ULTIMATE FIGHTING ako celok nie je generickým alebo obvyklým označením vo vzťahu ku prihlasovaným tovarom a službám. Odvolací senát nevykonal potrebnú analýzu ochrannej známky ako celku vo vzťahu k prihlasovaným tovarom a službám.

Žaloba podaná 10. októbra 2005 – Buendía Sierra/Komisia**(Vec T-380/05)**

(2006/C 10/47)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: José Luis Buendía Sierra (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M. van der Woude, V. Landes, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie generálneho riaditeľa právneho servisu, ktorým sa mu pri povyšovaní za rok 2004 prideliť iba štyri prednostné body generálneho riaditeľstva, ktoré bolo rozhodnutím menovacieho orgánu (MO) týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o odstránenie tvrdoosti potvrdené a stalo sa konečným,
- zrušiť rozhodnutie MO, ktorým sa mu pri povyšovaní za rok 2004 nepridelil žiaden osobitný prednostný bod „Výboru pre povyšovanie za prácu vykonanú v záujme inštitúcie“,
- zrušiť rozhodnutie MO, ktorým sa mu prideliť celkovo 20 bodov pri povyšovaní za rok 2004 a celkovo 40 bodov na účely povýšenia do triedy A4 v rámci tohto povyšovania, zoznam zásluh úradníkov triedy A5 pri povyšovaní za rok 2004, zoznam úradníkov povýšených do triedy A4 pri povyšovaní za rok 2004 a v každom prípade rozhodnutie o jeho nezapísaní do uvedených zoznamov,
- zrušiť v prípade potreby rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti,
- zaviazť žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza obdobné žalobné dôvody, ako sú žalobné dôvody, ktoré uvádzal v rámci veci T-311/04 ⁽¹⁾, začatej takisto na jeho návrh.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004, s. 44.

Žaloba podaná 10. októbra 2005 – Di Bucci/Komisia**(Vec T-381/05)**

(2006/C 10/48)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Vittorio Di Bucci (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M. van der Woude, V. Landes, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť formálny návrh generálneho riaditeľa právneho servisu, ktorým sa mu pri povyšovaní za rok 2004 prideliť iba štyri prednostné body generálneho riaditeľstva, ktorý bol rozhodnutím generálneho riaditeľa týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o odstránenie tvrdoosti potvrdený a stal sa konečným,
- zrušiť rozhodnutie generálneho riaditeľa personálneho a správneho oddelenia, ktorým sa mu pri povyšovaní za rok 2004 nepridelil žiaden osobitný prednostný bod „Výboru pre povyšovanie za prácu vykonanú v záujme inštitúcie“ („OBVP“),
- zrušiť rozhodnutia generálneho riaditeľa personálneho a správneho oddelenia, ktorým sa mu prideliť celkovo 20 bodov pri povyšovaní za rok 2004 a celkovo 40 bodov na účely povýšenia do triedy A4 v rámci tohto povyšovania, zoznam úradníkov, ktorým sa prideliť OBVP, zoznam zásluh úradníkov triedy A5 pri povyšovaní za rok 2004 Výbormi pre povyšovanie, zoznam úradníkov povýšených do triedy A4 pri povyšovaní za rok 2004 a v každom prípade rozhodnutie o jeho nezapísaní do uvedených zoznamov,
- zrušiť v prípade potreby rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti,
- zaviazť žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza obdobné žalobné dôvody, ako sú žalobné dôvody v rámci veci T-311/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004, s. 44.

Žaloba podaná 10. októbra 2005 – Wilms/Komisia

(Vec T-386/05)

(2006/C 10/49)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Günter Wilms (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M. van der Woude, V. Landes, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť formálny návrh generálneho riaditeľa právneho servisu, ktorým sa mu pri povyšovaní za rok 2004 pridelili iba dva prednostné body generálneho riaditeľstva, ktorý bol rozhodnutím generálneho riaditeľa týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o odstránenie tvrdosti potvrdený a stal sa konečným,
- zrušiť rozhodnutie generálneho riaditeľa personálneho a správneho oddelenia, ktorým sa mu pri povyšovaní za rok 2004 nepridelil žiaden osobitný prednostný bod „Výboru pre povyšovanie za prácu vykonanú v záujme inštitúcie“ („OBVP“),
- zrušiť rozhodnutia generálneho riaditeľa personálneho a správneho oddelenia, ktorým sa mu pridelilo celkovo 17 bodov pri povyšovaní za rok 2004 a celkovo 36 bodov na účely povýšenia do triedy A5 v rámci tohto povyšovania, zoznam úradníkov, ktorým sa pridelili OBVP, zoznam zásluh úradníkov triedy A6 pri povyšovaní za rok 2004 Výbormi pre povyšovanie, zoznam úradníkov povýšených do triedy A5 pri povyšovaní za rok 2004 a v každom prípade rozhodnutie o jeho nezapísaní do uvedených zoznamov,
- zrušiť v prípade potreby rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza obdobné žalobné dôvody, ako sú žalobné dôvody v rámci veci T-311/04 ⁽¹⁾.

(¹) Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004, s. 44.

Žaloba podaná 13. októbra 2005 – Chatziioannidou/Komisia

(Vec T-387/05)

(2006/C 10/50)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Belgicko) (v zastúpení: S. A. Pappas, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie z 8. júla 2005 orgánu oprávneného menovaním (AIPN), ktorým bola zamietnutá sťažnosť podaná žalobkyňou proti rozhodnutiu o prevode jej nárokov na dôchodok do dôchodkového systému Spoločenstva,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, úradníčka Komisie, podala žiadosť o prevod jej nárokov na dôchodok, ktoré nadobudla v Grécku pred nástupom do funkcie v Komisii, do dôchodkového systému Spoločenstva. Vo svojej žalobe napadá spôsob výpočtu odpracovaných rokov, ktoré sa majú započítať podľa dôchodkového systému Spoločenstva na základe prevádzanej čiastky. Žalobkyňa najmä uvádza, že pred zavedením eura Komisia prepočítavala prevádzanú čiastku na inú menu než belgický frank nie na základe menového kurzu platného v deň prepočtu, ale na základe priemerného kurzu, ktorý mal zohľadniť kolísanie menového kurzu počas doby platenia príspevkov. Po skončení prechodného obdobia na konečné zavedenie eura, a síce od 1. januára 2002, Komisia však už tento spôsob výpočtu nepoužíva a zohľadňuje čiastku v eurách prevádzanú vnútroštátnymi dôchodkovými poisťovňami.

Žalobkyňa poznamenáva, že zanechanie metódy priemerného menového kurzu v jej prípade spôsobuje významné zníženie počtu odpracovaných rokov, ktoré jej boli pripísané. Na tomto základe uvádza, že došlo k porušeniu článku 3 nariadenia Rady č. 1103/97, ktorý uvádza, že zavedenie eura nemá za následok zmenu akejkoľvek podmienky právneho nástroja. Dovoľáva sa rovnako porušenia zásady nediskriminácie, pretože úradníkom, ktorí sa nachádzajú v rovnakej situácii, nie je uznaný rovnaký počet odpracovaných rokov v rámci Spoločenstva, ale sú im pridelené podľa toho, či svoju žiadosť podali pred alebo až po zavedení eura.

Žaloba podaná 20. októbra 2005 – Grünheid/Komisia

(Vec T-388/05)

(2006/C 10/51)

Jazyk konania: francúzština

Žaloba podaná 20. októbra 2005 – Ole Eistrup/Európsky parlament

(Vec T-389/05)

(2006/C 10/52)

Jazyk konania: dánčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sabine Grünheid (Overijse, Belgicko) (v zastúpení: E. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie zo 6. októbra 2004, doručené 18. novembra 2004, o zaradení žalobkyne do platovej triedy A*8, a rovnako zrušiť všetky nadväzné a/alebo vzťahujúce akty,
- zrušiť opravené rozhodnutie zo 6. júla 2005, doručené 12. júla 2005, o zamietnutí sťažnosti žalobkyne, ktorá bola zaregistrovaná 18. februára 2005 pod označením R/162/05,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou namieta žalobkyňa, prijatá do zamestnania v roku 2003 ako úradníčka Komisie, jej konečné zaradenie do platovej triedy A7, v súčasnosti A*8. Žalobkyňa sa domnieva, že vzhľadom na jej profesionálnu prax predchádzajúcu jej prijatiu do zamestnania, údajne dlhšiu ako 12 rokov, mala byť zaradená do platovej triedy A6, v súčasnosti A*10.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza, že bol porušený článok 31 ods. 2 služobného poriadku v znení pred 1. májom 2004, rozhodnutia Komisie o kritériách, ktoré sa uplatňujú pri menovaní do platovej triedy, administratívna inštrukcia o zaradení nových úradníkov a tiež zásada rovnakého zaobchádzania, keďže Komisia mala v minulosti priznať zaradenie do vyššej triedy úradníkom, ktorí mali menšiu alebo rovnakú kvalifikáciu ako žalobkyňa. Na záver žalobkyňa uvádza, že bola porušená zásada legitímnej dôvery a povinnosť starostlivosti.

Účastníci konania

Žalobca: Ole Eistrup (Knebel, Dánsko) (v zastúpení: S. E. Hjelmborg, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy žalobcu

- Žalobca navrhuje, aby Súd:
- zrušil rozhodnutie žalovaného z 13. decembra 2004 a odpoveď žalovaného z 12. júla 2005,
- zviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu v sume 203 357 EUR za ušlú mzdu v období od 1. júna 1998 do 1. septembra 2002, spolu s úrokom,
- zviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 200 000 EUR ako nemajetkovú ujmu spolu s úrokom,

zviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, ktorý je zamestnaný v dánskej prekladateľskej sekcii Parlamentu, sa chcel vrátiť na svoje pracovné miesto po čerpaní voľna z osobných dôvodov od 1. augusta 1992 do 31. júla 1996. Toto sa stalo možným až od 1. októbra 2002, nakoľko Parlament nebol schopný nájsť vhodné miesto zodpovedajúce žalobcovej triede a kvalifikácii pred týmto dátumom.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že splnil svoju povinnosť minimalizovať svoju škodu v súvislosti s jeho nárokom na náhradu ušlej mzdy.

Žalobca tiež uvádza, že tvrdené nezákonné vybavovanie vecí žalovaným uviedlo žalobcu do stavu neistoty a úzkosti a že správanie žalovaného predstavuje zjavné porušenie práv žalobcu a dôvery, ktorú musí mať každý občan v právny systém Spoločenstva.

Žaloba podaná 17. októbra 2005 – Pickering/Komisia

(Vec T-393/05)

(2006/C 10/53)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* Stephen Pickering (La Hulpe, Belgicko) (v zastúpení: N. Lhoëst, advokát)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev**Návrhy žalobcu**

- zrušiť výpočet mzdy žalobcu za mesiace december 2004, január 2005 a február 2005, ako aj všetky následné výpočty mzdy, pokiaľ sa na ich úpravu použili ustanovenia, ktoré sú v rozpore s nariadením č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok zamestnancov Európskych spoločenstiev, ako aj s nariadeniami č. 856/2004, ktorým sa určujú koeficienty, ktoré sa použijú pre dôchodky úradníkov a ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev, a č. 31/2005,
- pokiaľ je to potrebné, zrušiť rozhodnutie orgánu povereného menovaním zo 4. júla 2005, ktorým sa zamietla sťažnosť žalobcu (R/299/05),
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, úradník Komisie, pochádza z Veľkej Británie. Pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 723/2004⁽¹⁾, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok zamestnancov Európskych spoločenstiev, pravidelne využíval možnosť nechať si previesť časť svojej mzdy do svojej krajiny pôvodu. Podľa platných predpisov bola prevedená čiastka zvýšená o sumu, ktorá vyplýva z uplatnenia „opravného koeficientu“, ktorý má odzrkadľovať rozdiel medzi životnými nákladmi v krajine uplatnenia nároku a v krajine pôvodu.

Na rozdiel od predchádzajúceho stavu, nový Služobný poriadok stanovuje prísne podmienky pre uskutočnenie takéto prevodu. Okrem toho, používaný „opravný koeficient“ nezodpovedá koeficientu uplatňovanému na mzdu úradníkov v krajine, do ktorej sa mzda prevádza. Pre týchto úradníkov sa koeficient vypočíta na základe životných nákladov v hlavnom meste krajiny, zatiaľ čo koeficient, ktorý sa používa pri prevodoch, sa vypočítava na základe priemerných životných nákladov v krajine prevodu. Nakoniec, nové ustanovenia odstraňujú používanie opravného koeficientu na dôchodky.

Žalobca sa na podporu svojej žaloby, pokiaľ táto smeruje proti režimu prevodu mzdy do krajiny pôvodu, dovoľáva námietky

protiprávnosti nariadenia č. 723/2004 a na prvom mieste napáda nesprávne odôvodnenie tohto nariadenia. Ďalej sa dovoľáva porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, keďže nová úprava predpokladá použitie odlišného koeficientu na úradníkov, ktorí svoju službu vykonávali v krajine prevodu. Tiež sa dovoľáva porušenia legitímnej dôvery, v dobrej viere nadobudnutých práv a právnej istoty, ako aj porušenia povinnosti starostlivosti.

Pokiaľ ide o dôchodkový systém, žalobca sa okrem troch vyššie uvedených žalobných dôvodov dovoľáva porušenia slobody usadenia sa bývalých úradníkov, keďže ich usadenie sa v krajine s nižšími životnými nákladmi bolo podporené až po ich odchode do dôchodku.

(¹) Nariadenie Rady (ES, EURATOM) č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok zamestnancov Európskych spoločenstiev a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev [neoficiálny preklad], Ú. v. EÚ L 124, 27.4.2004, s. 1.

Žaloba podaná 17. októbra 2005 – Valero Jordana/Komisia

(Vec T-394/05)

(2006/C 10/54)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* Gregorio Valero Jordana (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M. Merola, I. van Schendel, advokáti)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev**Návrhy žalobcu**

— zrušiť:

- a) rozhodnutie generálneho riaditeľa právneho servisu, ktorým sa mu pri povyšovaní za rok 2004 nepridelili prednostné body podľa článku 5 ods. 2 písm. a) všeobecných ustanovení na vykonanie článku 45 služobného poriadku, ako vyplýva z informačného systému Sysper 2, potvrdené rozhodnutím Menovacieho orgánu (MO) zo 16. novembra 2004 týkajúcim sa zamietnutia sťažnosti, ktorú žalobca podal 4. októbra 2004;

- b) pridelenie odvolacích bodov pridelených z iných dôvodov, ako je hodnotenie zásluh za časové obdobie, prednostných bodov za prácu v záujme inštitúcie a prechodných prednostných bodov pri povyšovaní za rok 2004;
- c) pokiaľ ide o body uvedené v písm. b), zoznam zásluh úradníkov triedy A5 pri povyšovaní za rok 2004, uverejnený v Administratívnych informáciách č. 114-2004 z 20. septembra 2004 a č. 119-2004 z 27. septembra 2004, a zoznam úradníkov povýšených do triedy A4 pri povyšovaní za rok 2004, uverejnený v Administratívnych informáciách č. 130-2004 z 30. novembra 2004, ako aj rozhodnutie o nezapísaní žalobcu do uvedených zoznamov,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza obdobné žalobné dôvody, ako sú žalobné dôvody v rámci veci T-385/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 284 z 20.11.2004, s. 27.

- zaviazat' žalovanú, aby žalobkyni vyplatila spravodlivo stanovenú náhradu škody vo výške 35 000 eur, zvýšenú o úroky z omeškania so sadzbou 7 % od 2. augusta 2005,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, zamestnankyňa žalovanej od roku 2001, odstúpila 2. augusta 2005 za účelom získania peňažných výhod, ktoré mali podľa nariadenia č. 1111/2005 obdržať zamestnanci, ktorí odstúpia do 4. augusta 2005. Svojou žalobou žalobkyňa uplatňuje, že žalovaná zamietla jej žiadosť o príspevky, na ktoré mala nárok, ako aj o dokumenty, ktoré potrebovala na získanie sociálnej ochrany v krajine svojho bydliska, a navrhuje zrušenie rozhodnutia týkajúceho sa tohto odmietnutia, ako aj náhradu údajne utrpenej škody.

Na podporu svojej žaloby uplatňuje porušenie článku 17 ods. 2 pododseku 2 nariadenia č. 1860/76 zmenenom a doplnenom článkom 8 nariadenia ES č. 1111/2005, porušenia článku 28a Pracovného poriadku ostatných zamestnancov Európskych spoločností, ustanovení nariadenia Komisie 91/88 z 13. januára 1988, ako aj svojho legitímneho očakávania.

Žaloba podaná 7. novembra 2005 – Tesoka/Fondation européenne pour l'amélioration des conditions de vie et de travail

(Vec T-398/05)

(2006/C 10/55)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sabrina Tesoka (Overijse, Belgicko) (v zastúpení: J.-L. Fagnart, advokát)

Žalovaná: Európska nadácia pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok

Návrhy žalobkyne

- zrušiť výslovne zamietavé rozhodnutie zo 14. októbra 2005,
- rozhodnúť, že žalobkyňa môže obdržať všetky príspevky a výhody, na ktoré si môže uplatniť nárok na základe svojho odstúpenia 2. augusta 2005 v súlade s článkom 17 ods. 2 druhým pododsekom nariadenia č. 1860/76 zmenenom a doplnenom článkom 8 nariadenia ES č. 1111/2005 z 24. júna 2005,

Žaloba podaná 21. októbra 2005 – Wils/Európsky parlament

(Vec T-399/05)

(2006/C 10/56)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Dieter Wils (Altrier, Luxembursko) (v zastúpení: G. Vandersanden, C. Ronzi, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie o plate žalobcu z januára 2005 – spätne k 1. júlu 2004 v časti, v ktorej stanovuje zvýšenie sadzby príspevku do systému dôchodkového zabezpečenia na 9,75 %, a teda vrátiť časť príspevku zodpovedajúcu zvýšenej sadzbe. Následne – v ďalších mzdových výmeroch – stanoviť sadzbu príspevku vo výške stanovenej pred 1. júlom 2004,
- zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, úradník Parlamentu, svojou žalobou spochybňuje zvýšenie sadzby príspevku do systému dôchodkového zabezpečenia na 9,75 % upravené v prílohe XII služobného poriadku, ktorý nadobudol platnosť 1. mája 2004. Na podporu svojich návrhov sa odvoláva na protiprávnosť uvedenej prílohy vo vzťahu k článku 83 ods. 4 služobného poriadku v znení platnom pred 1. májom 2004. V zmysle tohto ustanovenia sú zmeny sporného príspevku prípustné výlučne iba na účely zabezpečenia poistnej matematickej rovnováhy. Žalobca sa však domnieva, že o spornom zvýšení bolo rozhodnuté z iných dôvodov, a síce z dôvodu krytia existujúceho deficitu v systéme dôchodkového zabezpečenia Spoločenstva.

Okrem toho žalobca uvádza, že kritériá, ktoré použil Eurostat pri výpočte poistnej matematickej rovnováhy boli založené na parametroch, ktoré viedli k chybným výpočtom. Ďalej sa odvoláva na porušenie zásady proporcionality, pretože zvýšenie ide nad rámec toho, čo je na obnovenie poistnej matematickej rovnováhy nevyhnutné. Nakoniec žalobca vytýka porušenie svojej legitímnej dôvery z dôvodu, že Parlament sa jasne vyjadril, že umožní zmenu sadzby príspevku iba za prísneho dodržania poistnej matematickej rovnováhy.

Žaloba podaná 15. novembra 2005 – MyTravel/Komisia

(Vec T-403/05)

(2006/C 10/57)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: MyTravel Group plc (Rochdale, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: D. Pannick, QC, A. Lewis, barrister, M. Nicholson, S. Cardell, B. McKenna, solicitors)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— zrušiť v celom rozsahu alebo, subsidiárne, v rozsahu určenom Súdom prvého stupňa, rozhodnutie Komisie, obsahujúce v dvoch listoch adresovaných zástupcovi žalobcu z 5. septembra 2005 a 12. októbra 2005, ktorým sa žalobcovi odmieta prístup k správe vypracovanej Komisiou v nadväznosti na rozsudok Súdu prvého stupňa

zo 6. júna 2002 vo veci T-342/99, Airtours/Komisia, ako aj k niektorým návrhom, pracovným dokumentom a poznámkam, súvisiacim buď s vypracovaním tejto správy alebo obsahnutým v spise týkajúcom sa rozhodnutia Komisie, ktoré bolo týmto rozsudkom zrušené,

— zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, ďalej len „Airtours plc.“ podal žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia Komisie týkajúceho sa zlúčenia žalobcu s inou spoločnosťou. Súd prvého stupňa svojím rozsudkom vo veci T-342/99, Airtours/Komisia, zrušil predmetné rozhodnutie, ako to požadoval žalobca. Žalobca následne podal ďalšiu žalobu (vec T-212/03, MyTravel/Komisia) o náhradu škody, ktorú údajne utrpel v dôsledku pochybení a porušenia práva Spoločenstva Komisiou pri jej postupe vo veci, ktorá viedla k zrušeniu rozhodnutia.

V súvislosti s týmto druhým konaním žalobca žiadal, opierajúc sa o nariadenie 1049/2001⁽¹⁾, aby mu Komisia umožnila prístup k správe vypracovanej zamestnancami Komisie v nadväznosti na rozsudok, ako aj k niektorým návrhom, pracovným dokumentom a poznámkam, súvisiacim buď s vypracovaním tejto správy alebo obsahnutým v spise týkajúcom sa rozhodnutia Komisie, ktoré bolo zrušené. Napadnutým rozhodnutím Komisia zamietla žalobcovu žiadosť domnievajúc sa, že sa majú uplatniť výnimky v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia 1049/2001 týkajúce sa ochrany súdneho konania a právneho poradenstva, účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly alebo rozhodovacieho procesu Komisie.

Žalobca sa domáha zrušenia tohto rozhodnutia. Podrobne spochybňuje tvrdenia Komisie, podľa ktorých by určité dokumenty nemali byť zverejnené z dôvodu ochrany súdneho konania a právneho poradenstva a domnieva sa, že Komisii nemá byť umožnené opierať sa o potrebu ochrany predchádzajúcich súdnych konaní, akým je už ukončené konanie vo veci T-342/99, aby tak zabránila zverejneniu dokumentov, ktoré sú kľúčové pre dosiahnutie spravodlivého výsledku v samostatných, prebiehajúcich konaniach.

V súvislosti s ochranou vyšetrovania žalobca tvrdí, že posúdenie navrhovaného zlúčenia Komisiou nie je na účely výnimky vyšetrovaním a že výnimka sa neuplatňuje ani na interné vyšetrovania a už vôbec nie na vyšetrovania, ktoré sú ukončené. Žalobca sa ďalej domnieva, že zverejnenie by neohrozilo účel vyšetrovania v podobných konaniach o zlúčení. Žalobca tiež spochybňuje tvrdenie Komisie, podľa ktorého by vnútorná kontrola zameraná na modernizáciu správnych konaní nemohla byť nezávislá, ak by sa jej odporúčania a zistenia zverejnili.

Žalobca sa nakoniec domnieva, že Komisia nepreukázala, že zverejnenie by vážne ohrozilo jej budúci rozhodovací proces, pretože správa, ktorej zverejnenie sa žiadalo, sa netýka spôsobu, akým sa budú v budúcnosti prijímať rozhodnutia, ale spôsobu, ktorým boli rozhodnutia nesprávne prijaté v minulosti, pričom transparentnosť nemôže byť považovaná za neprípustný vonkajší nátlak a žiadané zverejnenie by nemalo vplyv na stabilitu právneho poriadku Spoločenstva.

Žalobca na záver tvrdí, že prevažuje verejný záujem na zverejnení požadovaných dokumentov.

(¹) Ú. v. ES L 145, 31.5.2001; Mim. vyd. 01/003, s. 331.

Žaloba podaná 9. novembra 2005 – Cavallaro/Komisia

(Vec T-406/05)

(2006/C 10/58)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Alessandro Cavallaro (Rím, Taliansko) (v zastúpení: Carlo Forte, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Orgánu povereného menovaním z 18. augusta 2005, ADMIN.B.2-ABF/adm-D(05)18560,
- subsidiárne, opätovne otvoriť lehotu pre podanie žaloby smerujúcej k zrušeniu rozhodnutia ADMIN-B-3, č. 10577 z 27. februára 2002 a č. 53089 zo 14. novembra 2002,
- subsidiárne, a alternatívne vo vzťahu k predchádzajúcemu návrhu, určiť prípustnosť námietky nezákonnosti smerujúcej k vysloveniu nevykonateľnosti rozhodnutí ADMIN-B-3, č. 10577 z 27. februára 2002 a č. 53089 zo 14. novembra 2002, a uznať povinnosť žalovanej na zaplatenie čiastok

v súvislosti s príspevkom na expatriáciu od 1. decembra 2001 a pre celú dobu výkonu služby u Európskej komisii v Bruseli, vrátane nedoplatkov a splatných úrokov,

- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca v tejto veci napáda rozhodnutie orgánu povereného menovaním z 10. augusta 2005, ktorým mu bolo zamietnuté vyplatenie príspevku podľa prílohy VII článku 4 Služobného poriadku úradníkov Európskeho spoločenstva, a žiada, aby Súd prvého stupňa mu priznal právo na zaplatenie týchto súm pre celú dobu výkonu služby na rímskej delegácii Komisie, so splatnosťou 1. marca 2005.

V tomto smere žalobca pripomína, že už v roku 2002, hneď po jeho prijatí na Komisiu mu tento orgán odmietol 16 %-ný príspevok na expatriáciu vychádzajúc z predpokladu, že počas päťročného referenčného obdobia uvedeného v prílohe VII článku 4 ods. 1 písm. a) druhej zarážke vykonával žalobca odbornú činnosť v Bruseli.

Žalobca bol následne preložený na rímsku delegáciu Komisie, kde znovu požiadal žalovanú o priznanie tohto príspevku. Táto žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola táto žiadosť zamietnutá.

- Na podporu svojich návrhov sa žalobca odvoláva na nesprávnu aplikáciu článku 1 prvého odseku písm. b) služobného poriadku, ako aj na
- rozporuplnosť odôvodnenia, a nesprávne určenie skutkového stavu vo vzťahu k predloženej dokumentácii týkajúcej sa na obdobie rokov 1990 – 1995. V tomto smere trvá na tom, že žalobca žil od 1990 do 1995 mimo Talianska a medzi 1992 a 1995 nebol študentom v Taliansku. Tvrdenia Komisie v napadnutom rozhodnutí sú v každom prípade v rozpore tvrdeniami v rozhodnutiach z roku 2002,
- rozporuplnosť odôvodnenia v súvislosti s predpokladmi, v zmysle ktorých žalobca od júla 1990 do júla 1995 žil v Taliansku. V tomto smere je potrebné poznamenať, že jedine vyhlásenie žalobcu urobené pri jeho prijímaní za pomocného zamestnanca o tom, že miestom jeho prijatia sa má považovať Ariccia v Taliansku, nepostačuje na dokázanie toho, že chcel na tomto mieste pokračovať vo vedení svojho života a v pestovaní obvyklých spoločenských stykov.

III

(Oznámenia)

(2006/C 10/59)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 330, 24.12.2005

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 315, 10.12.2005

Ú. v. EÚ C 296, 26.11.2005

Ú. v. EÚ C 281, 12.11.2005

Ú. v. EÚ C 271, 29.10.2005

Ú. v. EÚ C 257, 15.10.2005

Ú. v. EÚ C 243, 1.10.2005

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
